Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/68/EB**

2005 m. lapkričio 16 d.

dėl perdraudimo ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 92/49/EEB ir Direktyvas 98/78/EB bei 2002/83/EB

(tekstas svarbus EEE)

(OL L 323, 2005 12 9, p. 1)

iš dalies keičiama:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB	L 247	1	2007 9 21
►**M2**	2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/37/EB	L 81	71	2008 3 20
►**M3**	2013 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyva 2013/23/ES	L 158	362	2013 6 10

pataisyta:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 270, 2007 10 13, p. 32 (2005/68/EB)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/68/EB

2005 m. lapkričio 16 d.

dėl perdraudimo ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 92/49/EEB ir Direktyvas 98/78/EB bei 2002/83/EB

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 47 straipsnio 2 dalį ir 55 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([1]),

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ([2]),

kadangi:

(1) 1973 m. liepos 24 d. Tarybos direktyvoje 73/239/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginio draudimo, išskyrus gyvybės draudimą, veiklos pradėjimu ir plėtojimu, suderinimo ([3]), 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvoje 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, suderinimo ([4]) ir 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo ([5]) nustatytos su tiesioginio draudimo veiklos pradėjimu ir plėtojimu Bendrijoje susijusios nuostatos.

(2) Šios direktyvos nustato teisinę sistemą draudimo įmonėms dėl draudimo veiklos vykdymo vidaus rinkoje, atsižvelgiant į įsisteigimo teisę ir laisvę teikti paslaugas, siekiant palengvinti draudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje, vykdyti Bendrijoje prisiimtus įsipareigojimus, ir suteikti draudėjams galimybę kreiptis ne tik į jų šalyje įsisteigusius draudikus, bet ir į draudikus, kurių pagrindinės buveinės yra Bendrijoje ir kurie įsisteigę kitose valstybėse narėse.

([1]) OL C 120, 2005 5 20, p. 1.
([2]) 2005 m. birželio 7 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. spalio 17 d. Tarybos sprendimas.
([3]) OL L 228, 1973 8 16, p. 3. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).
([4]) OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.
([5]) OL L 345, 2002 12 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

▼B

(3) Šiomis direktyvomis nustatyta tvarka taikoma visai tiesioginio draudimo įmonių vykdomai veiklai, tiek tiesioginio draudimo veiklai, tiek perdraudimo veiklai prisiimtu perdraudimu; tačiau specializuotų perdraudimo įmonių vykdomai perdraudimo veiklai nėra taikoma nei ta tvarka, nei kokia nors kita Bendrijos teisės nustatyta tvarka.

(4) Perdraudimas yra svarbi finansinė veikla, kadangi palengvindamas platesnį rizikos paskirstymą pasauliniu mastu jis leidžia tiesioginio draudimo įmonėms padidinti rizikos prisiėmimo pajėgumus vykdant draudimo veiklą ir teikiant draudimo apsaugą bei mažinti kapitalo išlaidas; be to, perdraudimas taip pat vaidina svarbų vaidmenį palaikant finansinį stabilumą, kadangi jis, atlikdamas svarbaus finansinių tarpininkų ir institucinių investuotojų vaidmenį, yra esminis finansinio stiprumo ir tiesioginio draudimo rinkų bei visos finansinės sistemos stabilumo užtikrinimo elementas.

(5) 1964 m. vasario 25 d. Tarybos direktyva 64/225/EEB dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas apribojimų panaikinimo perdraudimo bei retrocesijos srityse [1] panaikino įsisteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas apribojimus, susijusius su perdraudimo teikėjo tautybe ar gyvenamąja vieta. Tačiau ji nepanaikino apribojimų, kylančių dėl skirtingų riziką mažinančio perdraudimo reguliavimo nacionalinių nuostatų. Dėl šios situacijos atsirado reikšmingų skirtumų tarp to, kokio lygio priežiūra taikoma skirtingoms Bendrijoje veikiančioms perdraudimo įmonėms, o tai sukelia kliūtis perdraudimo veiklai, pavyzdžiui, įpareigojimas, kad perdraudimo įmonė įkeistų turtą savo tiesioginio draudimo įmonės techninių atidėjinių daliai padengti, taip pat perdraudimo įmonėms keliamas reikalavimas laikytis skirtingų priežiūros taisyklių skirtingose valstybėse narėse, kuriose jos vykdo savo veiklą, arba netiesioginė skirtingų perdraudimo įmonės aspektų priežiūra, atliekama tiesioginio draudimo įmonių kompetentingų institucijų.

(6) Finansinių paslaugų veiksmų planas įvardijo perdraudimą kaip sektorių, kuriame reikia imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu, norint baigti kurti finansinių paslaugų vidaus rinką. Be to, stambios finansinės organizacijos, pavyzdžiui, Tarptautinis valiutos fondas ir Tarptautinė draudimo priežiūros institucijų asociacija (IAIS), atkreipė dėmesį, kad suderintų perdraudimo priežiūros taisyklių trūkumas Bendrijos lygmeniu yra svarbi finansinio sektoriaus reguliavimo sistemos spraga, kurią reikėtų užpildyti.

(7) Šia direktyva siekiama nustatyti riziką ribojančią Bendrijoje vykdomos perdraudimo veiklos reguliavimo sistemą. Ji sudaro dalį Bendrijos draudimo srities teisės aktų, kuriais siekiama sukurti vidaus rinką draudimo sektoriuje.

[1] OL 56, 1964 4 4, p. 878.

▼B

(8) Ši direktyva suderinta su reikšmingiausiais tarptautiniais pasiekimais perdraudimo riziką ribojančių taisyklių srityje, ypač su IAIS.

(9) Šioje direktyvoje vadovaujamasi Bendrijos teisės aktų, reglamentuojančių tiesioginį draudimą, metodu, atliekant suderinimą, kuris yra esminis, būtinas ir pakankamas užtikrinti abipusį leidimų ir rizikos ribojimo kontrolės sistemų pripažinimą, ir taip sudaryti galimybę išduoti vieną visoje Bendrijoje galiojantį leidimą bei taikyti buveinės valstybės narės priežiūros principą.

(10) Dėl to pradėti ir vykdyti perdraudimo veiklą galima įsigijus vieną valstybės narės, kurioje yra perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė, kompetentingų institucijų išduotą oficialų leidimą. Toks leidimas, naudojantis įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas, įmonei suteikia galimybę vykdyti veiklą visoje Bendrijos teritorijoje. Valstybė narė, kurioje yra filialas ar kurioje teikiamos paslaugos, neturi teisės iš perdraudimo įmonės, pageidaujančios jos teritorijoje vykdyti perdraudimo veiklą ir jau turinčios jos pačios buveinės valstybės narės išduotą leidimą, reikalauti įsigyti naują leidimą. Be to, perdraudimo įmonei, gavusiai leidimą savo buveinės valstybėje narėje, neturėtų būti taikoma papildoma priežiūra ar patikrinimai, susiję su jos finansinės padėties patikimumu, atliekami draudimo įmonės, kurią perdraudė perdraudimo įmonė, kompetentingų institucijų. Valstybėms narėms taip pat neturėtų būti leista reikalauti iš Bendrijoje leidimą gavusios perdraudimo įmonės užstatyti turtą, padengiant jos perdraudėjo techninių atidėjinių dalį. Turėtų būti apibrėžtos tokių leidimų išdavimo ar panaikinimo sąlygos. Kompetentingos institucijos neturėtų išduoti ar pratęsti leidimo perdraudimo įmonei, neatitinkančiai šioje direktyvoje nustatytų sąlygų.

(11) Ši direktyva turėtų būti taikoma perdraudimo įmonėms, užsiimančioms tik perdraudimo veikla ir neužsiimančioms tiesioginio draudimo veikla; ji taip pat turėtų būti taikoma vadinamosioms „priklausomoms“ perdraudimo įmonėms, kurias įsteigė arba kurių savininkė yra finansų įmonė, išskyrus draudimo ir perdraudimo įmonę arba draudimo ar perdraudimo įmonių grupę, kurioms taikoma 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje ([1]), arba vienos ar kelių nefinansinių įmonių, kurių paskirtis – perdrausti išskirtinai įmonių, kurioms jos priklauso, riziką. Kai šioje direktyvoje nurodomos perdraudimo įmonės, ši sąvoka turėtų apimti ir priklausomas perdraudimo įmones, išskyrus tuos atvejus, kai priklausomoms perdraudimo įmonėms taikoma speciali nuostata. Priklausomos perdraudimo įmonės neperdraudžia rizikų, kylančių iš grupei priklausančių draudimo ar perdraudimo įmonių išorinės tiesioginės draudimo

([1]) OL L 330, 1998 12 5, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

▼B

ar perdraudimo veiklos. Be to, finansiniam konglomeratui priklausančios draudimo ar perdraudimo įmonės negali būti priklausomos įmonės savininkės.

(12) Tačiau ši direktyva neturėtų būti taikoma draudimo įmonėms, kurioms jau taikomos Direktyvos 73/239/EEB ar 2002/83/EB; tačiau norint užtikrinti draudimo įmonių, kurios taip pat vykdo ir perdraudimo veiklą, patikimą finansinę padėtį ir tam, kad šių draudimo įmonių kapitalo reikalavimuose būtų deramai atsižvelgiama į specifinius tų veiklų bruožus, su perdraudimo įmonės mokumo atsarga susijusios šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos šių draudimo įmonių perdraudimo veiklai, jei jų perdraudimo veikla sudaro reikšmingą visos veiklos dalį.

(13) Ši direktyva neturėtų būti taikoma tuo atveju, kai vadovaujantis esminiais visuomenės interesais, pasinaudodama savo kaip perdraudiko, nesant kitai galimybei, kompetencija, perdraudimą vykdo arba jį užtikrina valstybė narė, ypač kuomet dėl susidariusios ypatingos padėties rinkoje neįmanoma gauti adekvačios komercinio perdraudimo teikiamos apsaugos; šiuo požiūriu, „adekvataus komercinio perdraudimo“ trūkumas iš esmės reiškia nepalankią padėtį rinkoje, kurią apibūdina akivaizdus draudimo pasiūlymų įvairovės trūkumas, nors pernelyg didelių draudimo įmokų nustatymas vis dėl to nereiškia, kad komercinis perdraudimas yra *per se* neadekvatus. Šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalies d punktas taip pat taikomas susitarimams tarp draudimo įmonių, kurioms taikomos Direktyvos 73/239/EEB ar 2002/83/EB ir kurių pagrindu numatoma bendradarbiauti išmokant draudimo išmokas, atsiradusias dėl didelės rizikos, pvz., terorizmo.

(14) Perdraudimo įmonės turi apsiriboti perdraudimo veikla ir su ja susijusiomis operacijomis. Šis reikalavimas nedraudžia perdraudimo įmonei užsiimti veikla, pvz., statistinių ar aktuarinių patarimų, rizikos analizės ar tyrimų savo klientams teikimas. Ši įmonė taip pat gali atlikti holdingo bendrovių funkcijas ir veiksmus dėl finansų sektoriaus veiklos, kaip numatyta 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ([1]) 2 straipsnio 8 punkte. Bet kuriuo atveju, pagal šį reikalavimą perdraudimo įmonės negali užsiimti su perdraudimu nesusijusia bankininkyste ir finansine veikla.

(15) Ši direktyva turėtų paaiškinti kompetentingoms institucijoms suteikiamas galias ir priežiūros priemones. Perdraudimo įmonės buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų būti atsakingos už perdraudimo įmonių finansinės padėties priežiūrą,

([1]) OL L 35, 2003 2 11, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

▼B

įskaitant jų mokumą, tinkamų techninių atidėjinių ir nuostolių svyravimo išlyginimo rezervų nustatymą ir šių atidėjinių bei rezervų padengimą kokybės kriterijus atitinkančiu turtu.

(16) Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę naudoti tokias priežiūros priemones, kurios yra būtinos užtikrinti, kad perdraudimo įmonės Bendrijoje tvarkingai vykdytų įsisteigimo teise ar laisve teikti paslaugas grindžiamą veiklą. Ypač joms turėtų būti suteikta galimybė taikyti atitinkamas apsaugos priemones ar imtis sankcijų, skirtų perdraudimo priežiūros nuostatų pažeidimams užkirsti.

(17) Nuostatos, reglamentuojančios portfelio perdavimą, turėtų atitikti šios direktyvos nustatytą bendrųjų leidimų išdavimo sistemą. Jos turėtų būti taikomos perduodant akcijų paketą iš vienų perdraudimo įmonių kitoms įvairiais atvejais, pvz., akcijų paketo perdavimas perdraudimo įmonėms susijungus ar pasinaudojus kitomis įmonių įstatyme numatytomis priemonėmis arba numatomų nuostolių portfelio perdavimas kitai perdraudimo įmonei likvidavimo metu. Be to, tarp portfelio perdavimą reglamentuojančių nuostatų būtina įtraukti nuostatas, kurios būtų konkrečiai susijusios su sutarčių, sudarytų remiantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, portfelio perdavimu kitai perdraudimo įmonei.

(18) Turėtų būti numatytas keitimasis informacija tarp kompetentingų institucijų ir institucijų ar įstaigų, kurios savo funkcijomis padeda stiprinti finansinį stabilumą. Tam, kad būtų užtikrintas perduodamos informacijos konfidencialumas, adresatų sąrašas turėtų būti griežtai apribotas. Todėl svarbu apibrėžti sąlygas, kurioms esant leidžiamas minėtas apsikeitimas informacija; be to, jei nurodoma, kad informacija gali būti atskleidžiama tik gavus aiškų kompetentingų institucijų pritarimą, šios institucijos gali, jei tinkama, nustatyti griežtas sąlygas šiam pritarimui gauti. Atsižvelgiant į tai bei siekiant užtikrinti tinkamą perdraudimo įmonių priežiūrą, atliekamą kompetentingų institucijų, ši direktyva turėtų nustatyti taisykles, kuriomis remiantis valstybės narės galėtų sudaryti susitarimus dėl apsikeitimo informacija su trečiosiomis šalimis, jei atskleidžiamos informacijos atžvilgiu užtikrinamas tinkamas profesinės paslapties laikymasis.

(19) Siekiant užtikrinti riziką ribojančią perdraudimo įmonių priežiūrą, turėtų būti numatyta, kad auditorius turi nedelsiant pranešti kompetentingoms institucijoms, jeigu, kaip apibrėžta šioje direktyvoje, jis (ji) atlikdamas savo užduotį sužino tam tikrus dalykus, kurie gali turėti rimtos įtakos perdraudimo įmonės finansinei padėčiai ar administravimo ir atskaitomybės organizavimui. Atsižvelgiant į numatomą tikslą, pageidautina, kad valstybė narė nustatytų, kad tokia prievolė būtų taikoma visada, kai tik auditorius sužino apie tokius faktus vykdydamas savo užduotis

▼B

įmonėje, turinčioje glaudžių ryšių su perdraudimo įmone. Auditorių pareiga kompetentingoms institucijoms pranešti, kai reikia, su perdraudimo įmone susijusius tam tikrus faktus ir sprendimus, apie kuriuos jie sužino vykdydami savo užduotis ne perdraudimo įmonėje, savaime nekeičia nei jų užduočių pastarojoje įmonėje pobūdžio, nei tų užduočių atlikimo būdo.

(20) Turėtų būti numatyta, kaip ši direktyva taikoma veikiančioms perdraudimo įmonėms, kurioms buvo suteiktas leidimas arba teisė vykdyti perdraudimo veiklą pagal valstybių narių nuostatas iki šios direktyvos taikymo pradžios.

(21) Tam, kad perdraudimo įmonė galėtų įvykdyti visus savo įsipareigojimus, buveinės valstybė narė turėtų reikalauti, kad perdraudimo įmonė suformuotų tinkamus techninius atidėjinius. Techninių atidėjinių suma turėtų būti nustatyta pagal 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyvą 91/674/EEB dėl draudimo įmonių metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ([1]) ir, gyvybės perdraudimo atveju, buveinės valstybei narei taip pat turėtų būti leista nustatyti konkretesnes taisykles, remiantis Direktyva 2002/83/EB.

(22) Kredito draudimo perdraudimo veiklą vykdanti perdraudimo įmonė, kurios kredito perdraudimo veikla sudaro daugiau nei mažą bendros veiklos dalį, turėtų suformuoti nuostolių svyravimo išlyginimo rezervą, neįeinantį į mokumo atsargą; tas rezervas turėtų būti paskaičiuojamas pagal vieną iš metodų, nurodytų Direktyvoje 73/239/EEB ir pripažintą lygiaverčiu; be to, pagal šią direktyvą buveinės valstybei narei taip pat turėtų būti suteikta galimybė reikalauti, kad perdraudimo įmonės, kurių pagrindinė buveinė yra šios valstybės teritorijoje, suformuotų nuostolių svyravimo išlyginimo rezervą rizikos grupėms, išskyrus kredito perdraudimą, remiantis buveinės valstybės narės nustatytomis taisyklėmis. Įvedus Tarptautinius finansinės apskaitos standartus (TFAS 4) šioje direktyvoje turėtų būti paaiškinama, kaip protingai tvarkyti pagal ją sukurtus nuostolių svyravimo išlyginimo rezervus. Tačiau, kadangi perdraudimo priežiūra dar kartą turi būti įvertinta pagal „Mokumas II“ projektą, ši direktyva nekliudo ateityje taikyti perdraudimo priežiūrą pagal „Mokumas II“ projektą.

(23) Perdraudimo įmonė turėtų turėti turto techniniams atidėjiniams ir nuostolių svyravimo išlyginimo rezervams, atsižvelgiant į vykdomos veiklos tipą, ypač numatomų išmokų už reikalavimus pobūdį, sumą ir trukmę, taip, kad būtų užtikrintas įmonės investicijų pakankamumas, likvidumas, saugumas, kokybė, pelningumas, ir atitikimas, įmonei užtikrinant, kad šios investicijos yra diversifikuotos ir tinkamai paskirstytos ir suteikia įmonei

([1]) OL L 374, 1991 12 31, p. 7. Direktyva su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/51/EB (OL L 178, 2003 7 17, p. 16).

▼B

galimybę tinkamai reaguoti į kintančias ekonomines aplinkybes, ypač į pokyčius finansinėse rinkose ir nekilnojamo turto rinkose arba į didelio masto katastrofas.

(24) Būtina, kad perdraudimo įmonės, be pakankamų techninių atidėjinių, taip pat sudarytų papildomą rezervą, taip vadinamą mokumo atsargą, kurią sudaro laisvasis turtas ir, kompetentingai institucijai pritarus, kitas numanomas turtas ir kuri skirta žalingiems veiklos svyravimams sušvelninti. Šis reikalavimas yra svarbus riziką ribojančios priežiūros elementas. Iki bus peržiūrėta esama mokumo atsargai taikoma tvarka, ką šiuo metu vykdo Komisija pagal taip vadinamą „Mokumas II“ projektą, norint nustatyti būtinąją mokumo atsargą perdraudimo įmonėms turėtų būti taikomos galiojančiuose tiesioginio draudimo srities teisės aktuose nustatytos taisyklės.

(25) Atsižvelgiant į panašumus tarp gyvybės perdraudimo, kuris apima mirties riziką, ir ne gyvybės perdraudimo, ypač draudimo rizikos perdraudimą ir gyvybės perdraudimo sutarčių galiojimo trukmę, būtina mokumo atsarga gyvybės perdraudimo atveju turi būti nustatyta pagal šios direktyvos nuostatas, reglamentuojančias būtinosios mokumo atsargos vykdant ne gyvybės perdraudimo veiklą apskaičiavimus; tačiau buveinės valstybė narė turėtų turėti teisę taikyti Direktyvoje 2002/83/EB numatytas taisykles, nustatydama būtinosios mokumo atsargos dydį dėl gyvybės perdraudimo veiklos, susijusios su investiciniais fondais ar draudimo sutartimis, leidžiančiomis gauti pelno dalį.

(26) Siekiant atsižvelgti į tam tikrų perdraudimo sutarčių tipų specifinį pobūdį ar specifines veiklos kryptis, turėtų būti priimta nuostata, leidžianti koreguoti būtinosios mokumo atsargos apskaičiavimą; šiuos koregavimus turėtų priimti Komisija, pasikonsultavusi su Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetu, įkurtu Komisijos sprendimu 2004/9/EB ([1]), naudodamasi savo įgyvendinimo įgaliojimais, suteiktais Sutartimi.

(27) Šios priemonės turėtų būti patvirtintos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ([2]), 5 straipsnyje numatyta reguliavimo procedūra.

(28) Elementų, tinkamų sudaryti šioje direktyvoje nustatytą turimą mokumo atsargą, sąrašas turėtų būti toks, kaip nustatyta Direktyvose 73/239/EEB ir 2002/83/EB.

([1]) OL L 3, 2004 1 7, p. 34.
([2]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

▼B

(29) Perdraudimo įmonės taip pat turėtų turėti garantinį fondą, siekiant užtikrinti, kad jos turi tinkamų išteklių ir kad toliau vykdant veiklą mokumo atsarga jokiu būdu netaps mažesnė už minimalų saugų dydį; tačiau atsižvelgiant į priklausomų perdraudimo įmonių ypatybes, turėtų būti numatyta, kad buveinės valstybė narė gali nustatyti mažesnę minimalaus garantinio fondo, reikalaujamo iš priklausomų perdraudimo įmonių, sumą.

(30) Tam tikros šios direktyvos nuostatos apibrėžia minimalius standartus. Buveinės valstybei narei turėtų būti sudaryta galimybė nustatyti griežtesnes taisykles, taikomas iš jų pačių kompetentingų institucijų leidimus gavusioms perdraudimo įmonėms, ypač dėl mokumo atsargos reikalavimų.

(31) Ši direktyva turėtų būti taikoma riboto perdraudimo veiklai, todėl šioje direktyvoje reikėtų apibrėžti riboto perdraudimo sąvoką; dėl specifinio šios perdraudimo veiklos pobūdžio buveinės valstybei narei suteikiama galimybė priimti konkrečias nuostatas, reglamentuojančias riboto perdraudimo veiklą. Šios nuostatos keletu specialių aspektų gali skirtis nuo bendros šia direktyva nustatytos tvarkos.

(32) Šioje direktyvoje turėtų būti numatytos taisyklės, susijusios su specialiosios paskirties įmonėmis, kurios prisiima draudimo ir perdraudimo įmonių riziką. Dėl ypatingo šių specialiosios paskirties įmonių, kurios nėra draudimo ar perdraudimo įmonės, pobūdžio valstybės narės turi priimti specialias nuostatas. Be to, šioje direktyvoje turėtų būti numatyta, kad buveinės valstybė narė turėtų priimti išsamesnes taisykles, nustatančias sąlygas, pagal kurias iš specialiosios paskirties įmonių gautinos sumos gali būti naudojamos kaip turtas, dengiantis draudimo ar perdraudimo įmonės techninius atidėjinius. Šioje direktyvoje taip pat turėtų būti numatyta, kad iš specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos, gali būti laikomos sumomis, išskaitytinomis pagal perdraudimo ar retrocesijos sutartis, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytus apribojimus, jei draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė dėl to kreipėsi į kompetentingą instituciją su prašymu ir pastaroji sutiko.

(33) Būtina numatyti priemones tiems atvejams, jei perdraudimo įmonei dėl savo finansinės padėties kiltų sunkumų vykdant savo rizikos prisiėmimo įsipareigojimus. Konkrečiais atvejais būtina suteikti kompetentingoms institucijoms įgaliojimus įsikišti pakankamai ankstyvuose etapuose, tačiau naudodamosi tokiais įgaliojimais kompetentingos institucijos, vadovaujantis patikimo administravimo ir tinkamos teisinės procedūros principais, turėtų informuoti perdraudimo įmones apie priežastis, dėl kurių imtasi

▼B

tokių priežiūros veiksmų. Kol tęsiasi tokia padėtis, kompetentingoms institucijoms turėtų būti draudžiama patvirtinti, kad perdraudimo įmonė turi pakankamą mokumo atsargą.

(34) Būtina numatyti valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimą, siekiant užtikrinti, kad perdraudimo įmonė, vykdanti veiklą pagal įsisteigimo teisę ir laisvę teikti paslaugas, laikosi nuostatų, jai taikomų priimančioje valstybėje narėje.

(35) Turėtų būti numatyta teisė kreiptis į teismą, jei atsisakoma išduoti leidimą arba jis panaikinamas.

(36) Svarbu numatyti, kad perdraudimo įmonei, kurios pagrindinė buveinė yra ne Bendrijoje ir kuri vykdo perdraudimo veiklą Bendrijos teritorijoje, neturėtų būti taikomos nuostatos, lemiančios palankesnę tvarką, nei taikoma perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje.

(37) Siekiant atsižvelgti į tarptautinius perdraudimo aspektus, turėtų būti numatyta, kad būtų leista sudaryti tarptautinius susitarimus su trečiąja šalimi, skirtus apibrėžti perdraudimo veikla kiekvienos susitariančios šalies teritorijoje užsiimančių subjektų priežiūrą.

(38) Turėtų būti numatyta lanksti tvarka, kuri leistų Bendrijos lygiu įvertinti rizikos ribojimo lygiavertiškumą trečiųjų šalių atžvilgiu, siekiant pagerinti perdraudimo paslaugų liberalizavimą trečiosiose šalyse įsisteigimu arba tarpvalstybinių paslaugų teikimu. Šiuo tikslu šioje direktyvoje turėtų būti nustatoma derybų su trečiosiomis šalimis tvarka.

(39) Komisija turėtų būti įgaliota priimti įgyvendinimo priemones, su sąlyga, kad jos nepakeis esminių šios direktyvos elementų. Šios įgyvendinimo priemonės turėtų leisti Bendrijai atsižvelgti į perdraudimo vystymąsi ateityje. Priemonės, būtinos šios direktyvos įgyvendinimui, turėtų būti patvirtintos pagal Sprendimą 1999/468/EB.

(40) Galiojanti Bendrijos teisinė sistema, taikoma draudimui, turėtų būti pakoreguota, kad būtų atsižvelgta į šioje direktyvoje nustatytą naująją perdraudimo įmonių priežiūros tvarką ir siekiant užtikrinti nuoseklią viso draudimo sektoriaus reguliavimo sistemą. Ypač reikėtų pakoreguoti galiojančias nuostatas, leidžiančias už tiesioginio draudimo įmonių priežiūrą atsakingoms valdžios institucijoms vykdyti perdraudimo įmonių „netiesioginę priežiūrą“. Be to, būtina panaikinti galiojančias nuostatas, įgalinančias valstybes nares reikalauti, nesvarbu kokia forma, užstatyti turtą techniniams draudimo įmonės atidėjiniams padengti, jei draudikas yra perdraustas perdraudimo įmonės, kuriai išduotas leidimas pagal šią direktyvą, arba perdraustas draudimo įmonės. Galiausiai turėtų būti priimta nuostata, kad perdraudimo veikla užsiimančių draudimo įmonių mokumo atsargai, jei ši veikla sudaro reikšmingą visos įmonės veiklos dalį, būtų taikomos

▼B

mokumo taisyklės, šioje direktyvoje nustatytos perdraudimo įmonėms. Todėl Direktyvos 73/239/EEB, 92/49/EEB ir 2002/83/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies keičiamos.

(41) Direktyva 98/78/EB turėtų būti iš dalies keičiama, siekiant užtikinti, kad perdraudimo įmonėms draudimo arba perdraudimo grupėje taikoma tokia pati papildoma priežiūra kaip ir draudimo įmonėms, šiuo metu priklausančioms draudimo grupei.

(42) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ([1]) 34 punktą valstybės narės yra skatinamos savo ir Bendrijos naudai parengti lenteles, kuriomis kiek galima geriau būtų parodytas šios direktyvos ir jos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių ryšys, ir paskelbti tas lenteles viešai.

(43) Kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. perdraudimo veiklos pradėjimo ir vykdymo teisinės sistemos nustatymo, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir kadangi dėl šio veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.

(44) Kadangi šioje direktyvoje apibrėžiami minimalūs standartai, valstybės narės gali nustatyti griežtesnes taisykles,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva nustato savarankiškos perdraudimo veiklos pradėjimo ir vykdymo taisykles perdraudimo įmonėms, užsiimančiomis tik perdraudimo veikla ir įsisteigusioms valstybėje narėje ar pageidaujančioms ten įsisteigti.

2. Ši direktyva netaikoma:

a) draudimo įmonėms, kurioms taikomos Direktyvos 73/239/EEB ar 2002/83/EB;

b) veiklai ir įstaigoms, minimoms Direktyvos 73/239/EEB 2 ir 3 straipsniuose;

([1]) OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

▼B

c) veiklai ir įstaigoms, minimoms Direktyvos 2002/83/EB 3 straipsnyje;

d) perdraudimo veiklai, kurią vykdo arba visiškai užtikrina valstybės narės Vyriausybė dėl viešųjų visuomenės interesų kraštutiniais atvejais veikdama kaip perdraudikas, įskaitant atvejus, kai tokį vaidmenį ji turi prisiimti dėl rinkoje susidariusios situacijos, kai joje negalima gauti adekvačios komercinio draudimo teikiamos apsaugos.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

a) „perdraudimas“ – tai veikla, kuria prisiimama rizika, perleidžiama draudimo įmonės ar kitos perdraudimo įmonės. Draudikų asociacijos, žinomos kaip „Lloyd's“, atveju perdraudimas taip pat reiškia veiklą, kuria draudimo ar perdraudimo įmonė, išskyrus „Lloyd's“ draudikų asociaciją, prisiima riziką, perleidžiamą bet kurio „Lloyd's“ nario;

b) „priklausoma perdraudimo įmonė“ – tai perdraudimo įmonė, kurios savininkė yra finansų įmonė, išskyrus draudimo ar perdraudimo įmonę arba draudimo ar perdraudimo įmonių grupę, kuriai taikoma Direktyva 98/78/EB, arba ne finansų įmonė, kurios tikslas – perdrausti išimtinai įmonės ar įmonių, kurioms ji priklauso, arba įmonės ar įmonių grupės, kurios narė yra ta priklausoma perdraudimo įmonė, riziką;

c) „perdraudimo įmonė“ – tai įmonė, kuri yra gavusi oficialų leidimą pagal 3 straipsnį;

d) „filialas“ – tai perdraudimo įmonės atstovybė arba filialas;

e) „įmonė“ – tai perdraudimo įmonės pagrindinė buveinė arba filialas, atsižvelgiant į d punktą;

f) „buveinės valstybė narė“ – tai valstybė narė, kurioje įsikūrusi pagrindinė perdraudimo įmonės buveinė;

g) „filialo valstybė narė“ – tai valstybė narė, kurioje įsikūręs perdraudimo įmonės filialas;

h) „priimančioji valstybė narė“ – tai valstybė narė, kurioje yra perdraudimo įmonės filialas arba kurioje ji vykdo paslaugas;

i) „kontrolė“ – tai ryšys tarp patronuojančios ir dukterinės įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB ([1]) 1 straipsnyje, arba panašus ryšys tarp bet kurio fizinio ar juridinio asmens ir įmonės;

([1]) 1983 m. birželio 13 d. Septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu dėl konsoliduotos atskaitomybės (OL L 193, 1983 7 18, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/51/EB.

▼B

j) „pakankamas akcijų paketas“ – tai įmonėje tiesiogiai ar netiesiogiai turimos akcijos, sudarančios 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių arba leidžiančios daryti esminę įtaką įmonės, kurioje turimos tos akcijos, valdymui;

k) „patronuojanti įmonė“ – tai patronuojanti įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

l) „dukterinė įmonė“ – tai dukterinė įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

m) „kompetentingos institucijos“ – tai nacionalinės institucijos, įstatymais ar teisės aktais įgaliotos vykdyti perdraudimo įmonių priežiūrą;

n) „glaudūs ryšiai“ – tai padėtis, kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra susiję:

   i) dalyvavimu, o tai reiškia nuosavybę arba kad įmonėje tiesiogiai ar kontrolės būdu turima 20 % ar daugiau balsavimo teisių ar kapitalo; arba

   ii) kontrole, visais atvejais, apibrėžtais Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse arba panašiu ryšiu tarp fizinio ar juridinio asmens ir įmonės;

o) „finansų įmonė“ – tai viena išvardytų šiame punkte:

   i) kredito įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas banko paslaugas teikianti įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/12/EB ([1]) 1 straipsnio 5 ir 23 dalyse;

   ii) draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba draudimo holdingo bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte;

   iii) investicinė įmonė arba finansų įstaiga, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB ([2]) 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

   iv) mišrią veiklą vykdanti finansų holdingo bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 15 punkte;

p) „specialiosios paskirties įmonė (SPĮ)“ – tai bet kokia įmonė, įeinanti į kitų juridinių asmenų sudėtį arba ne, išskyrus draudimo ar perdraudimo įmonę, kuri prisiima draudimo ar perdraudimo įmonių riziką ir kuri visiškai finansuoja tokios rizikos tikimybę pajamomis, gautomis išleidus skolos vertybinius popierius, arba naudodama kitą finansavimo priemonę, kuomet skolintojo arba kitos finansavimo priemonės teikėjo teisė atgauti paskolintas lėšas priklauso nuo tokios įmonės įsipareigojimų;

q) „ribotas perdraudimas“ – tai perdraudimas, pagal kurį tiesioginė maksimali nuostolio tikimybė įvardijama kaip maksimali perkelta ekonominė rizika, kurią lemia tiek apdraustos rizikos reikšmingumas, tiek ir pasirinktas rizikos perkėlimo laikas, visą sutarties galiojimo laikotarpį ribotu dydžiu, bet gerokai viršija draudimo įmoką ir kuriam būdinga bent viena iš šių dviejų savybių:

([1]) 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo. (OL L 126, 2000 5 26, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

([2]) 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų (OL L 145, 2004 4 30, p. 1).

▼B

i) pinigų vertės kitimas laikui bėgant turi aiškią ir esminę reikšmę;

ii) sutartinės nuostatos, kuriomis laipsniškai siekiama subalansuoti šalių savitarpio ekonominę patirtį, kad būtų pasiektas pageidaujamas rizikos perkėlimas.

2. Taikant šio straipsnio 1 dalies a punktą, veikla, kai perdraudimo įmonė apdraudžia profesinių pensijų instituciją, kuriai taikoma Direktyva 2003/41/EB ([1]), kai tokią veiklą leidžia institucijos buveinės valstybės narės teisė, taip pat reiškia veiklą, kuriai taikoma ši direktyva.

Taikant 1 dalies d punktą, bet kuri perdraudimo įmonės buveinė, nuolat esanti valstybės narės teritorijoje, prilyginama atstovybei ar filialui netgi ir tuo atveju, jeigu toji buveinė neturi filialo ar atstovybės statuso, o yra tik biuras, kurį valdo įmonės darbuotojai, ar nepriklausomas, tačiau kaip ir atstovybė turintis nuolatinius įgaliojimus veikti įmonės vardu, asmuo.

▼M1

Taikant 1 dalies j punktą, atsižvelgiant į 12 bei 19–23 straipsnius ir į kitus akcijų paketų dydžius, nurodytus 19–23 straipsniuose, atsižvelgiama į balsavimo teises, nurodytas Direktyvos 2004/109/EB ([2]) 9 ir 10 straipsniuose, bei į sąlygas dėl akcijų sujungimo, nustatytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse.

Valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises ar akcijas, kurias investicinės įmonės ar kredito įstaigos gali turėti po to, kai prisiimamas įsipareigojimas pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) po finansinių priemonių išplatinimo tvirtai įsipareigojus pirkti, kaip numatyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte, jei šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jei jos perleidžiamos per vienerius metus nuo įsigijimo.

▼B

Taikant 1 dalies l punktą, bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma tos įmonės, kuri yra pagrindinė šių įmonių patronuojanti įmonė, dukterine įmone.

Taikant 1 dalies n punktą:

— bet kuri dukterinės įmonės dukterinė įmonė taip pat laikoma tos įmonės, kuri yra vadovaujanti šių įmonių patronuojanti įmonė, dukterine įmone,

— kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra kontrolės ryšiais nuolat susiję su vienu ir tuo pačiu asmeniu, tarp tų asmenų taip pat yra glaudus ryšys.

3. Ten, kur šioje direktyvoje minimas euro, nuo kiekvienų metų gruodžio 31 d. taikomas tas keitimo į nacionalinę valiutą kursas, kuris galiojo paskutinę ankstesnio spalio mėnesio dieną, kai buvo nustatyti visų atitinkamų Bendrijos valiutų keitimo kursai.

([1]) 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

([2]) 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PERDRAUDIMO VEIKLOS PRADĖJIMAS IR LEIDIMŲ IŠDAVIMAS PERDRAUDIMO ĮMONĖMS

3 straipsnis

Leidimų išdavimo principai

Pradedant perdraudimo verslą, būtina iš anksto gauti oficialų leidimą.

Tokį leidimą išduoda buveinės valstybės narės kompetetingos institucijos, į kurias turi kreiptis:

a) bet kuri įmonė, kurios pagrindinė buveinė steigiama šios valstybės narės teritorijoje;

b) bet kuri leidimą gavusi perdraudimo įmonė, kuri plėsdama savo veiklą nori užsiimti kitomis perdraudimo veiklomis, nei tos, kurioms leidimas jau gautas.

4 straipsnis

Leidimų galiojimo sritis

1. Remiantis 3 straipsniu išduotas leidimas galioja visoje Bendrijoje. Jis leidžia perdraudimo įmonei čia vykdyti veiklą vadovaujantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas.

2. Leidimas išduodamas vykdyti ne gyvybės perdraudimo veiklas, gyvybės perdraudimo veiklas ar visas perdraudimo veiklų rūšis, pagal prašymą pateikiančiojo pageidavimą.

Jis traktuojamas atsižvelgiant į veiklos planą, pateikiamą pagal 6 straipsnio b punktą ir 11 straipsnį ir valstybės narės, kurios prašoma išduoti leidimą, nustatytų sąlygų leidimui gauti, vykdymą.

5 straipsnis

Perdraudimo įmonės rūšis

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena leidimo prašanti perdraudimo įmonė atitiktų vieną iš I priede nurodytų rūšių.

Perdraudimo įmonė taip pat gali būti Europos bendrovė (SE), kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 2157/2001 ([1]).

2. Valstybės narės, jei tinkama, gali steigti bet kurios viešosios teisės numatytos rūšies perdraudimo įmones, jeigu jų veikla apima perdraudimo operacijas, atliekamas lygiavertėmis sąlygomis su pagal privatinę teisę veikiančiomis įmonėmis.

([1]) 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto (OL L 294, 2001 11 10, p. 1). Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 885/2004 (OL L 168, 2004 5 1, p. 1).

▼B

6 straipsnis

Sąlygos

Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena leidimo prašanti perdraudimo įmonė:

a) vykdytų tik perdraudimo ir su tuo susijusių operacijų veiklą; šis reikalavimas gali apimti ir holdingo bendrovės funkcijas ir veiklas, susijusias su finansinio sektoriaus veiklomis, apibrėžtomis Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 8 punkte;

b) pateiktų veiklos planą pagal 11 straipsnį;

c) turėtų 40 straipsnio 2 dalyje numatytą minimalų garantinį fondą;

d) būtų veiksmingai valdomos geros reputacijos asmenų, turinčių tinkamą profesinę kvalifikaciją ar patirtį.

7 straipsnis

Glaudūs ryšiai

1. Jeigu tarp perdraudimo įmonės ir kitų fizinių ar juridinių asmenų yra glaudžių ryšių, kompetentingos institucijos išduoda leidimą tik tada, jeigu tie glaudūs ryšiai nekliudo veiksmingai atlikti joms pavestų priežiūros funkcijų.

2. Kompetentingos institucijos taip pat atsisako išduoti leidimą, jeigu dėl kurios nors valstybės, nesančios nare, įstatymų ir kitų teisės aktų, reguliuojančių vieną ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais perdraudimo įmonė turi glaudžių ryšių, arba dėl sunkumų, kylančių įgyvendinant tokius įstatymus ar teisės aktus, minėtosios institucijos negali veiksmingai atlikti joms pavestų priežiūros funkcijų.

3. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad perdraudimo įmonės joms teiktų informaciją, reikalingą nuolat stebėti, ar vykdomos 1 dalyje minėtos sąlygos.

8 straipsnis

Pagrindinė perdraudimo įmonės buveinė

Valstybės narės reikalauja, kad pagrindinės perdraudimo įmonių buveinės būtų toje pačioje valstybėje narėje, kaip ir jų registruotos buveinės.

9 straipsnis

Poliso sąlygos ir įmokų lentelės

1. Ši direktyva nedraudžia valstybėms narėms palikti galioti ar priimti įstatymus ir kitus teisės aktus, reikalaujančius patvirtinti įmonės steigimo sutartį ir įstatus bei pateikti visus kitus dokumentus, būtinus, kad būtų galima normaliai vykdyti priežiūrą.

▼B

2. Tačiau valstybės narės negali priimti nuostatų, pagal kurias būtų reikalaujama iš anksto patvirtinti arba sistemingai pranešti apie bendrąsias ir ypatingąsias polisų sąlygas, įmokų lenteles ar dokumentų formas ir kitus spausdintinius dokumentus, kuriuos perdraudimo įmonė ketina naudoti tvarkydama reikalus su riziką perleidžiančiomis draudimo įmonėmis arba įmonėmis retrocesionierėmis.

10 straipsnis

Ekonominiai rinkos reikalavimai

Valstybė narė negali reikalauti, kad bet kuris prašymas išduoti leidimą būtų nagrinėjamas atsižvelgiant į rinkos ekonominius reikalavimus.

11 straipsnis

Veiklos planas

1. 6 straipsnio b punkte minėtame veiklos plane nurodomi šie duomenys arba pateikiami įrodymai, patvirtinantys:

a) rizikų, kurias perdraudimo įmonė siūlo padengti, pobūdį;

b) perdraudimo susitarimų, kuriuos perdraudimo įmonė siūlo sudaryti su riziką perleidžiančiomis draudimo įmonėmis, rūšis;

c) pagrindinius retrocesijos principus;

d) minimalų garantinį fondą sudarančius elementus;

e) išlaidų, susijusių su pradinėmis administracinėmis paslaugomis ir veiklą užtikrinančiomis organizacinėmis priemonėmis, sąmatą bei finansinius išteklius, numatytus šioms išlaidoms padengti.

2. Be 1 dalyje nurodytų reikalavimų, pirmiems trims finansiniams metams veiklos plane nurodoma:

a) valdymo išlaidų, išskyrus įsikūrimo išlaidas, sąmata, visų pirma einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmata;

b) įmokų arba įnašų ir reikalavimų sąmata;

c) numatomas balansas;

d) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti rizikos prisiėmimo įsipareigojimams ir mokumo atsargoms padengti, sąmata.

12 straipsnis

Akcininkai ir nariai, turintys pakankamus akcijų paketus

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos išduoda įmonei leidimą pradėti vykdyti perdraudimo veiklą tik po to, kai joms pateikiama informacija apie tiesioginių ar netiesioginių akcininkų ar narių, kurie yra fiziniai arba juridiniai asmenys ir turi tos įmonės pakankamų akcijų paketų, tapatybę bei turimų akcijų skaičių.

Šios kompetentingos institucijos atsisako išduoti leidimą, jeigu, atsižvelgus į būtinumą užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį perdraudimo įmonės valdymą, jų netenkina akcininkų ar narių kvalifikacija.

▼B

13 straipsnis

Atsisakymas išduoti leidimą

Bet koks sprendimas neišduoti leidimo turi būti pagrįstas konkrečiais motyvais ir apie tai pranešama atitinkamai įmonei.

Kiekviena valstybė narė užtikrina teisę kreiptis į teismą pagal 53 straipsnį, jeigu gautas atsisakymas išduoti leidimą.

Ši nuostata taip pat taikoma tais atvejais, kai kompetentingos valdžios institucijos neišnagrinėjo prašymo išduoti leidimą per šešis mėnesius nuo jo gavimo dienos.

14 straipsnis

Išankstinės konsultacijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis

1. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą perdraudimo įmonei:

a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė arba

b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Su susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą perdraudimo įmonei:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos keičiasi informacija apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.

▼B

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PERDRAUDIMO VEIKLĄ REGLAMENTUOJANČIOS SĄLYGOS

1 SKYRIUS

Finansinės priežiūros principai ir metodai

1 skirsnis

Kompetentingos institucijos ir bendrosios taisyklės

15 straipsnis

Kompetentingos institucijos ir priežiūros objektas

1. Perdraudimo įmonės finansinė priežiūra, įskaitant veiklos, kurią ta įmonė vykdo per filialus arba naudodamasi laisve teikti paslaugas, finansinę priežiūrą, yra vien tik buveinės valstybės narės pareiga.

Jei priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos turi pagrindo manyti, kad dėl draudimo įmonės veiklos gali nukentėti jos patikima finansinė padėtis, apie tai jos informuoja tos įmonės buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas. Pastarosios institucijos nusprendžia, ar įmonė atitinka šioje direktyvoje nustatytas riziką ribojančias taisykles.

2. 1 dalyje minėtai finansinei priežiūrai priskiriamas visos perdraudimo įmonės veiklos, jos mokumo būklės, suformuotų techninių atidėjinių ir juos dengiančio turto patikrinimas pagal buveinės valstybės narės, vadovaujantis Bendrijos lygiu priimtomis nuostatomis, nustatytas taisykles ar taikomą tvarką.

3. Perdraudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta retrocesijos sutarties, kurią sudarė ši perdraudimo įmonė ir kita pagal šią direktyvą leidimą gavusi perdraudimo įmonė arba pagal Direktyvas 73/239/EEB ar 2002/83/EB leidimą gavusi draudimo įmonė, remdamasi priežastimis, tiesiogiai susijusiomis su tos perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.

4. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė laikytųsi teisingos administravimo ir apskaitos tvarkos bei turėtų atitinkamus vidaus kontrolės mechanizmus.

16 straipsnis

Kitoje valstybėje narėje įsteigtų filialų priežiūra

Filialo valstybė narė numato, kad kitoje valstybėje narėje leidimą gavusiai perdraudimo įmonei vykdant veiklą per filialą buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš tai informavusios filialo valstybės narės kompetentingas institucijas, gali pačios arba per jų tuo tikslu paskirtus tarpininkaujančius asmenis vietoje patikrinti informaciją, būtiną įmonės finansinei priežiūrai užtikrinti. Filialo valstybės narės institucijos gali dalyvauti tokiame patikrinime.

▼B

17 straipsnis

Apskaitos, rizikos ribojimo ir statistinė informacija: priežiūros įgaliojimai

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad visos perdraudimo įmonės, kurių pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje, pateiktų metinę finansinę atskaitomybę apie visų rūšių operacijas, savo finansinę padėtį ir mokumą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad perdraudimo įmonės, kurių pagrindinės buveinės yra jų teritorijoje, sistemingai pateiktų ataskaitas kartu su statistiniais dokumentais, kurie reikalingi priežiūrai vykdyti. Kompetentingos priežiūros institucijos pateikia viena kitai dokumentus ir informaciją, naudingų priežiūrai vykdyti.

3. Kiekviena valstybė narė imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus ir galėtų naudoti priemones, kurių joms reikia draudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra jos teritorijoje, veiklos priežiūrai vykdyti, įskaitant ir veiklą, vykdomą už šios teritorijos.

4. Konkrečiai, kompetentingoms institucijoms suteikiama galimybė:

a) atlikti detalius perdraudimo įmonės būklės ir visos jos veiklos tyrimus, *inter alia,* renkant informaciją arba reikalaujant pateikti su įmonės perdraudimo ar retrocesijos veikla susijusius dokumentus, atliekant tyrimus vietoje, perdraudimo įmonės patalpose;

b) taikyti perdraudimo įmonei, jos direktoriams ar valdytojams arba ją kontroliuojantiems asmenims bet kokias priemones, kurios tinkamos ir būtinos užtikrinant, kad įmonės veikla atitiktų įstatymus ir kitus teisės aktus, kurių ta įmonė turi laikytis kiekvienoje valstybėje narėje;

c) užtikrinti, kad tos priemonės būtų taikomos, jeigu būtina, panaudojant priverstines priemones, ir, jei tinkama, kreipiantis į teisėsaugos instituciją.

Valstybės narės taip pat gali numatyti, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę gauti visą informaciją apie pas tarpininkus esančias sutartis.

18 straipsnis

Portfelio perdavimas

Laikydamasi nacionalinės teisės aktais nustatytų sąlygų, kiekviena valstybė narė leidžia perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra jos teritorijoje, perduoti visą savo sutarčių, įskaitant ir tas, kurios sudarytos naudojantis įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas, portfelį arba jo dalį Bendrijoje įsteigtai perimančiai įstaigai, jeigu perimančios įstaigos buveinės valstybė narė patvirtina, kad, atsižvelgus į perdavimą, pastaroji turi būtinąją mokumo atsargą, apibrėžtą 3 skyriuje.

▼B

2 skirsnis

Pakankami akcijų paketai

▼M1

19 straipsnis

Įsigijimai

1. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys tokie asmenys (toliau – siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti valdomą perdraudimo įmonės akcijų paketą arba tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti tokį valdomą perdraudimo įmonės akcijų paketą tiek, kad jų turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų ar viršytų 20 %, 30 % ar 50 % arba tiek, kad ta perdraudimo įmonė taptų jų dukterine įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), raštu apie tai praneštų perdraudimo įmonę, kurios jie ketina įsigyti akcijų paketą ar padidinti valdomą akcijų paketą, prižiūrinčioms kompetentingoms institucijoms, nurodydami planuojamo įsigyti akcijų paketo dydį ir pateikdami 19a straipsnio 4 dalyje nurodytą svarbią informaciją. Valstybėms narėms nereikia taikyti 30 % ribinės vertės, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdalio ribinę vertę.

2. Kompetentingos institucijos, gavusios pranešimą, taip pat jei vėliau gauna 3 dalyje nurodytą informaciją, skubiai ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas raštu jų gavimą patvirtina siūlomam įsigyjančiam asmeniui.

Kompetentingos institucijos per ne ilgesnį kaip šešiasdešimties darbo dienų laikotarpį nuo pranešimo ir visų dokumentų, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu remiantis 19a straipsnio 4 dalyje nurodytu sąrašu, gavimo rašytinio patvirtinimo (toliau – vertinimo laikotarpis), atlieka 19a straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimas).

Patvirtindamos pranešimo gavimą, kompetentingos institucijos praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

3. Vertinimo laikotarpiu kompetentingos institucijos prireikus, bet ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti pateikti papildomos vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Šis prašymas pateikiamas raštu nurodant, kokios papildomos informacijos reikia.

Vertinimo laikotarpis sustabdomas nuo dienos, kai kompetentingos institucijos pateikia prašymą suteikti informacijos, ir atnaujinamas tą dieną, kai gaunamas siūlomo įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti galima ne ilgiau kaip dvidešimčiai darbo dienų. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali papildomai prašyti suteikti išsamesnės informacijos ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis nebegali būti stabdomas.

4. Kompetentingos institucijos gali pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį iki ne daugiau kaip trisdešimties darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo:

▼M1

a) yra įsisteigęs arba jo veikla yra reglamentuojama ne Bendrijoje; arba

b) yra fizinis arba juridinis asmuo ir jam netaikoma priežiūra pagal šią direktyvą arba direktyvas 85/611/EEB ([1]), 92/49/EEB, 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2006/48/EB ([2]).

5. Jei užbaigusios vertinimą kompetentingos institucijos nusprendžia pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui, jos per dvi darbo dienas ir neviršydamos vertinimo laikotarpio raštu praneša apie tai siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydamos to sprendimo motyvus. Pagal nacionalinę teisę atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti siūlomo įsigyjančio asmens prašymu. Tai neužkerta kelio valstybei narei leisti kompetentingai institucijai atskleisti informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui neprašant.

6. Jei kompetentingos institucijos vertinimo laikotarpiu raštu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui, jis laikomas patvirtintu.

7. Kompetentingos institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti ir prireikus jį pratęsti.

8. Valstybės narės negali nustatyti griežtesnių nei nustatyta šioje direktyvoje reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms apie tiesioginį ar netiesioginį balsavimo teisių ar kapitalo įsigijimą ir dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo.

19a straipsnis

Vertinimas

1. Vertindamos 19 straipsnio 1 dalyje nustatytą pranešimą ir 19 straipsnio 3 dalyje minimą informaciją kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti patikimą ir riziką ribojantį perdraudimo įmonės, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdamos į galimą siūlomo įsigyjančio asmens įtaką perdraudimo įmonei, vertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:

a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją;

b) bet kokio asmens, kuris vadovaus perdraudimo įmonės verslui po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį;

c) siūlomo įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač perdraudimo įmonėje, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšies atžvilgiu;

([1]) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).

([2]) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) (OL L 177, 2006 6 30, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2007/44/EB (OL L 247, 2007 9 21, p. 1).

▼M1

d) tai, ar perdraudimo įmonė galės nuolat laikytis šia direktyva grindžiamų riziką ribojančių reikalavimų ir atitinkamais atvejais kitomis direktyvomis, būtent Direktyvomis 98/78/EB ir 2002/87/EB grindžiamų riziką ribojančių reikalavimų, visų pirma, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra sudaro sąlygas veiksmingai priežiūrai vykdyti, kompetentingoms institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti kompetentingų institucijų atsakomybės pasiskirstymą;

e) tai, ar esama tinkamo pagrindo įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdomas ar įvykdytas arba buvo bandytas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB ([1]) 1 straipsnyje, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti jų pavojų.

2. Kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik esant tinkamam pagrindui remiantis 1 dalyje nurodytais kriterijais arba jei siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.

3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

4. Valstybės narės viešai paskelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, būtiną vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama kompetentingoms institucijoms teikiant 19 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir pritaikyta pagal siūlomo įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra reikalinga riziką ribojančiam vertinimui atlikti.

5. Neatsižvelgiant į 19 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, jei kompetentingai institucijai pranešama apie du ar kelis pasiūlymus įsigyti ar padidinti akcijų paketus toje pačioje perdraudimo įmonėje, institucija užtikrina, kad siūlomi įsigyjantys asmenys nebus diskriminuojami.

20 straipsnis

Reglamentuojamų finansinių įmonių atliekami įsigijimai

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos išsamiai konsultuojasi tarpusavyje atlikdamos vertinimą, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, leidimą vykdyti veiklą gavusi kredito įstaiga, gyvybės draudimo įmonė, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 85/611/EEB 1a straipsnio 2 punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė);

b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, leidimą vykdyti veiklą gavusios kredito įstaigos, gyvybės draudimo įmonės, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar KIPVPS valdymo įmonės patronuojanti įmonė; arba

([1]) 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

▼M1

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, leidimą vykdyti veiklą gavusią kredito įstaigą, gyvybės draudimo įmonę, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

2. Kompetentingos institucijos, pernelyg ilgai nedelsdamos, teikia viena kitai bet kokią informaciją, kuri yra esminė ar svarbi vertinimui. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva suteikia visą esminę informaciją. Kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą perdraudimo įmonei, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios kompetentingos institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

▼B

21 straipsnis

Perleidimas

Valstybės narės reikalauja, kad bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris ketina tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti perdraudimo įmonės pakankamą akcijų paketą, pirmiausia apie tai informuotų buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, nurodydamas planuojamo perleisti paketo dydį.

▼M1

Toks asmuo taip pat praneša buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jeigu jis nusprendė sumažinti savo pakankamą akcijų paketą tiek, kad jo turimų balsavimo teisių ar kapitalo dalis sudarytų mažiau kaip 20 %, 30 % ar 50 %, arba tiek, kad perdraudimo įmonė nustotų buvusi jo dukterine įmone. Valstybėms narėms nereikia taikyti 30 % ribinės vertės, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą jos taiko vieno trečdalio ribinę vertę.

▼B

22 straipsnis

Informacija, kurią perdraudimo įmonė suteikia kompetentingai institucijai

Perdraudimo įmonės, sužinojusios apie kiekvieną jų kapitalo akcijų paketo įsigijimą ar perleidimą, dėl kurio turimos akcijos viršija vieną iš 19 ir 21 straipsniuose nurodytų ribų ar nesiekia jos, apie tai informuoja buveinės valstybių narių kompetentingas institucijas.

Bent kartą per metus jos taip pat praneša toms institucijoms akcininkų ir narių, turinčių pakankamus akcijų paketus, pavadinimus, vardus ir pavardes bei tokių akcijų paketų dydžius, nurodomus, pavyzdžiui, informacinėje medžiagoje, gaunamoje per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant į vertybinių popierių biržų prekybos sąrašus įtrauktoms įmonėms taikomus reikalavimus.

23 straipsnis

Pakankami akcijų paketai: kompetentingos institucijos galios

Valstybės narės reikalauja, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jeigu dėl 19 straipsnyje nurodytų asmenų įtakos gali nukentėti patikimas ir riziką ribojantis perdraudimo įmonės valdymas, kad tokia padėtis

▼B

baigtųsi. Tokios priemonės gali būti, pavyzdžiui, teismo draudimai, sankcijų taikymas direktoriams ir valdytojams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia atitinkamų akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, nevykdantiems įsipareigojimo teikti išankstinę informaciją, kaip nurodytą 19 straipsnyje. Jeigu akcijų paketas įsigyjamas nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į jokias kitas taikytinas sankcijas, numato, kad atitinkamos balsavimo teisės būtų sustabdytos arba balsavimas būtų pripažintas negaliojančiu, arba būtų galima jį anuliuoti.

3 skirsnis

Profesinė paslaptis ir keitimaisi informacija

24 straipsnis

Įpareigojimas

1. Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys arba dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų vardu veikiantys auditoriai ar ekspertai yra įpareigoti laikytis profesinės paslapties.

Pagal šį įpareigojimą ir nepažeidžiant baudžiamojoje teisėje numatytų atvejų, jokia konfidenciali informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, negali būti atskleista jokiam asmeniui ar institucijai, išskyrus, kai ji pateikiama tokia apibendrinta ar suvestine forma, kad nebūtų galima nustatyti atskirų perdraudimo įmonių.

2. Tačiau, jeigu yra paskelbtas perdraudimo įmonės bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja sanuojant tokią perdraudimo įmonę, gali būti atskleista civiliniame ar komerciniame teismo procese.

25 straipsnis

Keitimasis informacija tarp valstybių narių kompetentingų institucijų

24 straipsnis netrukdo įvairių valstybių narių kompetentingoms institucijoms keistis informacija pagal perdraudimo įmonėms taikomas direktyvas. Šiai informacijai taikomos 24 straipsnyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

26 straipsnis

Bendradarbiavimo susitarimai su trečiosiomis šalimis

Valstybės narės gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, numatančius keitimąsi informacija su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis arba trečiųjų šalių institucijomis ar įstaigomis, nurodytomis 28 straipsnio 1 ir 2 dalyse tik tuomet, jeigu pateikiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos, bent jau lygiavertės toms, kurios nurodytos šiame skirsnyje. Toks keitimasis informacija yra skirtas minėtų institucijų ar įstaigų priežiūros užduotims atlikti.

▼B

Jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

27 straipsnis

Naudojimasis konfidencialia informacija

Kompetentingos institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 24 ir 25 straipsnius, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas:

a) tikrinti, ar laikomasi sąlygų, reguliuojančių perdraudimo veiklos pradėjimą, ir palengvinti tokios veiklos stebėjimą, ypač techninių atidėjinių, mokumo atsargų, administracinių ir apskaitos procedūrų bei vidaus kontrolės mechanizmų stebėjimą;

b) taikyti sankcijas;

c) administraciniuose skunduose dėl kompetentingos institucijos sprendimų arba

d) kai iškeliama byla pagal 53 straipsnį arba pagal specialias šios direktyvos ir kitų direktyvų, priimtų draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių srityje, nuostatas.

28 straipsnis

Keitimasis informacija su kitomis institucijomis

1. 24 ir 27 straipsniai netrukdo keitimuisi informacija valstybėje narėje, kurioje yra dvi ar daugiau toje pačioje valstybėje narėje esančių kompetentingų institucijų, arba tarp valstybių narių, tarp kompetentingų institucijų ir:

a) institucijų, atsakingų už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų oficialią priežiūrą, bei institucijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą;

b) įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones ir perdraudimo įmones bei jų bankroto ir kituose panašiuose procesuose, ir

c) asmenų, atsakingų už įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus,

vykdant priežiūros funkcijas, ir netrukdo pateikti įstaigoms, administruojančioms priverstinio likvidavimo procedūras arba garantines schemas, informacijos, reikalingos jų funkcijoms vykdyti. Informacijai, kurią gauna šios institucijos, įstaigos ir asmenys, taikomas 24 straipsnyje numatytas profesinės paslapties įpareigojimas.

▼B

2. Nepaisant 24–27 straipsnių valstybės narės gali leisti keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir:

a) institucijų, atsakingų už įstaigų, dalyvaujančių likviduojant perdraudimo įmones ir jų bankroto bei kitose panašiose procesuose, priežiūrą, arba

b) institucijų, atsakingų už asmenų, kuriems patikėta atlikti įstatymų numatytus draudimo ar perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus, priežiūrą, arba

c) draudimo ar perdraudimo įmonių nepriklausomų aktuarijų, vykdančių teisinę tų įmonių priežiūrą, ir įstaigų, atsakingų už tokių aktuarijų priežiūrą.

Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, reikalauja, kad būtų patenkinamos bent šios sąlygos:

a) keitimasis informacija naudojamas tik pirmoje pastraipoje nurodytai priežiūrai arba teisinei priežiūrai vykdyti;

b) taip gautai informacijai taikomos 24 straipsnyje numatytos profesinės paslapties sąlygos;

c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, asmenų ir įstaigų, turinčių teisę pagal šios dalies nuostatas gauti informacijos, pavadinimus ar vardus bei pavardes.

3. Nepaisant 24–27 straipsnių, valstybės narės gali leisti keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir institucijų ar įstaigų, kurias įstatymas įpareigoja aptikti ir tirti įmonių įstatymų pažeidimus, tam, kad būtų sustiprintas finansinės sistemos stabilumas, įskaitant ir integralumą.

Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, reikalauja, kad būtų patenkintos bent šios sąlygos:

a) informacija turi būti naudojama tik pirmoje pastraipoje nurodytai užduočiai atlikti;

b) taip gautai informacijai turi būti taikomos 24 straipsnyje numatytos profesinės paslapties sąlygos;

c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

▼B

Jeigu valstybėje narėje pirmoje pastraipoje nurodytoms institucijoms ar įstaigoms pavestas aptikimo ir tyrimo užduotis, atsižvelgiant į jų konkrečią kompetenciją, padeda atlikti tuo tikslu paskirti asmenys, nedirbantys valstybiniame sektoriuje, pirmoje pastraipoje numatyta keitimosi informacija galimybė gali būti išplėsta, įtraukiant ir tuos asmenis, pagal antroje pastraipoje nustatytas sąlygas.

Kad būtų galima įgyvendinti antros pastraipos c punkto nuostatą, pirmoje pastraipoje minėtos institucijos ar įstaigos praneša informaciją atskleidusioms kompetentingoms institucijos asmenų, kuriems ta informacija turi būti siunčiama, vardus ir tikslias pareigas.

Valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų ar įstaigų, galinčių gauti informaciją pagal šią dalį, pavadinimus.

29 straipsnis

Informacijos perdavimas centriniams bankams ir pinigų institucijoms

Šis skirsnis netrukdo kompetentingai institucijai perduoti centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms ir, kai tinkama, kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą, informacijos, reikalingos jų užduotims atlikti. Jis taip pat netrukdo tokioms institucijoms ar įstaigoms perduoti kompetentingoms institucijoms informacijos, kurios joms gali prireikti taikant 27 straipsnį.

Taip gautai informacijai taikomos šiame skirsnyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos.

30 straipsnis

Informacijos atskleidimas Vyriausybės administracijoms, atsakingoms už finansų teisės aktus

Nepaisant 24 ir 27 straipsnių, valstybės narės pagal įstatymų nuostatas gali leisti pateikti tam tikrą informaciją kitiems savo Vyriausybės administracijos departamentams, atsakingiems už teisės aktus dėl kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicijų paslaugų ir draudimo ar perdraudimo įmonių priežiūros, bei inspektoriams, veikiantiems šių departamentų vardu.

Tačiau ši informacija gali būti pateikiama tik tuomet, kai tai reikalinga dėl riziką ribojančios kontrolės.

Tačiau valstybės narės nustato, kad pagal 25 straipsnį ir 28 straipsnio 1 dalį gauta informacija ir ta, kuri gaunama per 16 straipsnyje minėtą patikrinimą vietoje, negali būti pateikta šiame straipsnyje nurodytais atvejais, išskyrus, kai yra gautas informaciją pateikusių kompetentingų institucijų arba valstybės narės, kurioje atliktas patikrinimas vietoje, kompetentingų institucijų aiškus sutikimas.

▼B

4 skirsnis

Auditorių pareigos

31 straipsnis

Auditorių pareigos

1. Valstybės narės turi bent jau numatyti, kad bet kuris asmuo, kuriam suteiktas įgaliojimas pagal Direktyvą 84/253/EEB ([1]), perdraudimo įmonėje atliekantis užduotį, apibūdintą Direktyvos 78/660/EEB ([2]) 51 straipsnyje, Direktyvos 83/349/EEB 37 straipsnyje arba Direktyvos 85/611/EEB ([3]) 31 straipsnyje arba bet kurią kitą įstatymų numatytą užduotį, privalo nedelsdamas kompetentingoms institucijoms pranešti apie bet kurį tų užduočių vykdymo metu sužinotą su ta įmone susijusį faktą ar sprendimą, kuris gali:

a) būti esminis įstatymų ar kitų teisės aktų, kuriais nustatomos leidimų išdavimą reguliuojančios sąlygos arba kurie konkrečiai reglamentuoja draudimo ar perdraudimo įmonių veiklą, pažeidimas arba

b) įtakoti nenutrūkstamą perdraudimo įmonės veiklą, arba

c) kliudyti patvirtinti atskaitomybę arba taikyti išlygas.

Tas asmuo taip pat privalo pranešti apie visus faktus ir sprendimus, jo (jos) sužinotus vykdant pirmoje pastraipoje nurodytą užduotį įmonėje, kuri dėl kontrolės ryšių turi glaudžius ryšius su perdraudimo įmone, kurioje jis (ji) vykdo minėtąją užduotį.

2. Pagal Direktyvą 84/253/EEB įgaliotiems asmenims kompetentingoms institucijoms pranešus apie bet kurį šio straipsnio 1 dalyje nurodytą faktą ar sprendimą, nereiškia jokio sutartimi, įstatymais ar kitais teisės aktais nustatyto informacijos skleidimo apribojimo pažeidimo ir taip pasielgusiems asmenims netaikoma jokio pobūdžio atsakomybė.

2 SKYRIUS

Techninių atidėjinių taisyklės

32 straipsnis

Techninių atidėjinių formavimas

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė sudarytų pakankamus draudimo techninius atidėjinius, visai savo veiklai.

([1]) 1984 m. balandžio 10 d. Aštuntoji Tarybos direktyva 84/253/EEB, grindžiama Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl asmenų, atsakingų už įstatymu numatyto apskaitos dokumentų audito atlikimą, patvirtinimo (OL L 126, 1984 5 12, p. 20).

([2]) 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtoji Tarybos direktyva 78/660/EEB, grindžiama Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių (OL L 222, 1978 8 14, p. 11). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/51/EB.

([3]) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIAVPS), derinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

▼B

Tokių techninių atidėjinių dydis nustatomas pagal taisykles, nustatytas Direktyvoje 91/674/EEB. Kai taikytina, buveinės valstybė narė gali nustatyti konkrečias taisykles pagal Direktyvos 2002/83/EB 20 straipsnį.

2. Valstybės narės nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią perdraudikas turi užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomiems mokėjimams padengti, jei perdraudikas yra perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal šią direktyvą, arba draudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvas 73/239/EEB arba 2002/83/EB.

3. Jeigu buveinės valstybė narė leidžia padengti bet kokius techninius atidėjinius reikalavimais perdraudikams, negavusiems leidimo veiklai pagal šią direktyvą, arba reikalavimais draudimo įmonėms, negavusioms leidimo pagal Direktyvas 73/239/EEB ar 2002/83/EB, tai ji nustato tokių reikalavimų priėmimo sąlygas.

33 straipsnis

Nuostolių svyravimo išlyginimo rezervai

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė, kuri perdraudžia rizikas, įtrauktas į Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkto 14 grupę, sudarytų nuostolių svyravimo išlyginimo rezervą, skirtą padengti galimą techninį deficitą arba reikalavimus išmokėti draudimo išmoką, didesnę už šios grupės reikalavimų vidurkį bet kuriais finansiniais metais.

2. Nuostolių svyravimo išlyginimo rezervas kreditų perdraudimui apskaičiuojamas pagal buveinės valstybės narės nustatytas taisykles, nustatytas pagal vieną iš keturių Direktyvos 73/239/EEB priedo D punkte nurodytų ir lygiaverčiais laikomų metodų.

3. Buveinės valstybė narė gali nereikalauti, kad perdraudimo įmonės sudarytų kredito draudimo veiklos perdraudimo nuostolių svyravimo išlyginimo rezervus, jeigu įmokų arba įnašų, susijusių su kredito draudimo perdraudimu, suma sudaro mažiau kaip 4 % visų jų gautų įmokų arba įnašų sumos, bet yra mažesnė kaip 2 500 000 EUR.

4. Buveinės valstybė narė gali reikalauti kiekvienos perdraudimo įmonės sudaryti nuostolių svyravimo išlyginimo rezervus ir kitoms nei kredito perdraudimas rizikų grupėms. Nuostolių svyravimo išlyginimo rezervus skaičiuojami pagal buveinės valstybės narės nustatytas taisykles.

34 straipsnis

Techninius atidėjinius dengiantis turtas

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė investuotų turtą, kuriuo dengiami techniniai atidėjiniai, ir 33 straipsnyje minimas nuostolių svyravimo išlyginimo rezervas, laikydamasi šių taisyklių:

▼B

a) kaupiant turtą, turi būti atsižvelgiama į perdraudimo įmonės vykdomos veiklos rūšį, ypač į numatomų išmokų už reikalavimus pobūdį, sumą ir laikotarpį, tokiu būdu, kad būtų galima užtikrinti įmonės investicijų pakankamumą, likvidumą, saugumą, kokybę, pelningumą ir suderinimą;

b) perdraudimo įmonė užtikrina, kad šis turtas būtų diversifikuotas ir tinkamai paskirstytas ir suteiktų įmonei galimybę atitinkamai reaguoti į besikeičiančias ekonomines sąlygas, visų pirma į pokyčius finansų ir nekilnojamo turto rinkose arba į didelį poveikį sukeliančias katastrofas. Įmonė įvertina nereguliarių rinkos sąlygų poveikį jos turtui ir diversifikuoja turtą tokiu būdu, kad šis poveikis sumažėtų;

c) bet kuriuo atveju, investicijos į turtą, kuriuo nėra prekiaujama reguliuojamoje finansų rinkoje, viršija priimtino lygio;

d) investuoti į išvestines priemones galima tiek, kiek tokios investicijos prisideda prie investicijų rizikos mažinimo arba efektyvaus portfelio valdymo. Jos deramai vertinamos, atsižvelgiant į pagrindinį turtą, ir įtraukiamos atliekant viso institucijos turto įvertinimą. Institucija turi vengti pernelyg didelės rizikos, kylančios turint vienintelį partnerį ir susijusios su kitomis išvestinėmis operacijomis;

e) turtas turi būti deramai diversifikuotas, tokiu būdu, kad būtų galima išvengti per didelės priklausomybės nuo bet kurios atskiros turto dalies, emitento ar įmonių grupės ir viso portfelio rizikos padidėjimo. Investuojant į vertybinius popierius, kuriuos išleido tas pats emitentas ar emitentai, priklausantys tai pačiai grupei, būtina vengti pernelyg didelės rizikos koncentracijos.

Valstybės narės gali nuspręsti netaikyti e punkte išdėstytų reikalavimų investicijoms į Vyriausybės obligacijas.

2. Valstybės narės nereikalauja, kad jų teritorijoje esančios perdraudimo įmonės investuotų į tam tikras turto grupes.

3. Valstybės narės nereikalauja, kad jų teritorijoje esančios perdraudimo įmonės ar investicijų valdytojai, prieš priimdami sprendimą dėl investicijų, gautų kokį nors pritarimą arba sistemingai informuotų apie tokius sprendimus.

4. Nepaisant 1–3 dalių, buveinės valstybė narė, turėdama deramą pagrindą, gali visoms perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra tos valstybės narės teritorijoje, nustatyti šiuos kiekybinius reikalavimus:

a) bendrųjų techninių atidėjinių investavimas kita valiuta nei ta, kuria jie yra sudaryti, neturėtų viršyti 30 %;

▼B

b) bendrųjų techninių atidėjinių investavimas į akcijas ir kitus akcijomis laikomus apyvarčius vertybinius popierius, obligacijas ir skolos vertybinius popierius, kuriais neprekiaujama reguliuojamoje rinkoje, neturi viršyti 30 %;

c) buveinės valstybė narė gali pareikalauti, kad kiekviena perdraudimo įmonė neinvestuotų daugiau kaip 5 % savo bendrųjų techninių atidėjinių sumos į tos pačios įmonės akcijas ir kitus akcijomis laikomus apyvarčius vertybinius popierius, obligacijas, skolos vertybinius popierius ir kitus pinigų bei kapitalo rinkos instrumentus bei ne daugiau kaip 10 % savo bendrųjų techninių atidėjinių sumos į įmonių, priklausančių tai pačiai grupei, akcijas ir kitus akcijomis laikomus apyvarčius vertybinius popierius, obligacijas, skolos vertybinius popierius ir kitus pinigų bei kapitalo rinkos instrumentus.

5. Be to, pagal šį straipsnį buveinės valstybė narė priima išsamesnes taisykles, nustatančias sąlygas dėl specialiosios paskirties įmonių neapmokėtų sumų panaudojimo techniniams atidėjiniams padengti.

3 SKYRIUS

Mokumo atsargos ir garantinio fondo taisyklės

1 skirsnis

Turima mokumo atsarga

35 straipsnis

Bendroji taisyklė

Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje, visada turėtų pakankamą mokumo atsargą visos vykdomos veiklos atžvilgiu, kuri atitiktų bent šios direktyvos reikalavimus.

36 straipsnis

Tinkamas turtas

1. Turimą mokumo atsargą sudaro perdraudimo įmonės turtas, nesuvaržytas jokiais numatomais įsipareigojimais, atėmus visą nematerialų turtą, įskaitant:

a) apmokėtą akcinį kapitalą arba, jeigu tai yra abipusio perdraudimo įmonė, nustatytą pradinį fondą pridėjus visas narių sąskaitas, atitinkančias tokius kriterijus:

i) steigimo sutartyje ir įstatuose numatoma, kad mokėjimai iš tų sąskaitų gali būti atliekami nariams tik tais atvejais, kai dėl to turima mokumo atsarga netaps mažesnė už reikalaujamą lygį, arba likvidavus įmonę, jeigu buvo apmokėtos įmonės kitos skolos;

▼B

ii) steigimo sutartyje ir įstatuose numatoma, kad dėl visų i punkte nurodytų mokėjimų, išskyrus atskiros narystės nutraukimo atvejus, kompetentingos institucijos turi būti informuojamos bent prieš mėnesį ir kad per šį laikotarpį jos gali uždrausti atlikti mokėjimus;

iii) atitinkamos steigimo sutarties ir įstatų nuostatos gali būti pakeistos tik tada, kai kompetentingos institucijos pareiškia, kad jos neprieštarauja tokiam pakeitimui, nepažeidžiant i ir ii punktuose nurodytų kriterijų;

b) įstatymo numatytus ir laisvuosius rezervus, neatitinkančius draudimo įsipareigojimų arba klasifikuojamus kaip nuostolių svyravimo išlyginimo rezervai;

c) nepaskirstytąjį pelną arba nuostolį, atėmus mokėtinus dividendus.

2. Turima mokumo atsarga sumažinama nuosavų akcijų, tiesiogiai priklausančių perdraudimo įmonei, suma.

Perdraudimo įmonės, kurios diskontuoja ar mažina savo ne gyvybės techninius atidėjinius numatomiems išmokėjimams, atsižvelgiant į investicijų pajamas, pagal Direktyvos 91/674/EEB 60 straipsnio 1 dalies g punktą, iš turimos mokumo atsargos atima nediskontuotų techninių atidėjinių arba nesumažintų techninių atidėjinių, nurodytų paaiškinamajame rašte, ir diskontuotų techninių atidėjinių ar sumažintų techninių atidėjinių skirtumą. Šis koregavimas taikomas visoms rizikoms, išvardytoms Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte, išskyrus šio priedo A punkto 1 ir 2 grupėms priskirtas rizikas. Kitų šio priedo grupių, išskyrus A punkto 1 ir 2 grupes, į techninius atidėjinius įeinančių anuitetų diskontavimo koreguoti nereikia.

Be sumų, nurodytų pirmoje ir antroje pastraipose, iš turimos mokumo atsargos taip pat atimami šie elementai:

a) perdraudimo įmonės dalyvavimas šiose įstaigose ar įmonėse:

i) draudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 79/239/EEB 6 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 4 straipsnyje, arba Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio b punkte;

ii) perdraudimo įmonėse, nurodytose šios direktyvos 3 straipsnyje arba ne valstybės narės perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio l punkte;

iii) draudimo holdingo bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte;

iv) kredito įstaigose ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse;

▼B

v) investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose, nurodytose Direktyvoje 93/22/EEB ([1]) 1 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 93/6/EEB ([2]) 2 straipsnio 4 ir 7 dalyse;

b) kiekvienas draudimo įmonei priklausantis toliau nurodytas elementas, susijęs su šio straipsnio a punkte apibūdintomis įmonėmis ar įstaigomis, kuriose ji turi nuosavybės teisių:

i) 4 dalyje nurodytos priemonės;

ii) Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės;

iii) subordinuoti reikalavimai ir priemonės, nurodytos 2000/12/EB 35 straipsnyje ir 36 straipsnio 3 dalyje.

Jeigu akcijų kitoje kredito įstaigoje, investicinėje įmonėje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo holdingo bendrovėje įsigyjama tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl šio straipsnio trečios pastraipos a ir b punktuose minimo atėmimo.

Vietoje šio straipsnio trečios pastraipos a ir b punktuose nurodytų kredito įstaigose, investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose perdraudimo įmonės turimų elementų atėmimo, valstybės narės savo perdraudimo įmonėms gali leisti taikyti *mutatis mutandis* Direktyvos 2002/87/EB I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentingą instituciją patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, skaičiuodamos šioje direktyvoje nustatytą mokumo atsargą, perdraudimo įmonės, kurioms taikoma Direktyvoje 98/78/EB nustatyta papildoma priežiūra arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, gali neišskaityti šio straipsnio trečios pastraipos a ir b punktuose nurodytų elementų, joms priklausančių kredito įstaigose, investicinėse įmonėse, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse ar holdingo draudimo bendrovėse, įtrauktose į papildomos priežiūros taikymo sritį.

Dalyvavimas, išskaitomas pagal šią dalį, yra apibrėžtas Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio f punkte.

3. Turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:

a) kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas ir skolintas (subordinuotas) kapitalas, sudarantis iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos

([1]) 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 6 11, p. 27). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

([2]) 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyva 93/6/EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (OL L 141, 1993 6 11, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

▼B

mokumo atsargos arba būtinos mokumo atsargos, kurio ne daugiau kaip 25 % sudaro nustatyto termino subordinuotos paskolos arba nustatyto termino kaupiamasis privilegijuotasis akcinis kapitalas, jeigu perdraudimo įmonės bankroto arba likvidavimo atveju galioja įpareigojantys susitarimai, pagal kuriuos teisė į skolintą subordinuotą kapitalą arba privilegijuotąjį akcinį kapitalą įgyvendinama tik patenkinus visų kitų kreditorių reikalavimus ir negali būti išmokėtas tol, kol nebus padengtos visos kitos tuo metu negrąžintos skolos.

Skolintas (subordinuotas) kapitalas taip pat turi atitikti tokias sąlygas:

i) gali būti įtraukiamos tik visiškai apmokėtos sumos;

ii) pradinis nustatyto termino paskolų grąžinimo terminas yra ne trumpesnis kaip penkeri metai. Ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki paskolos grąžinimo datos perdraudimo įmonė pateikia kompetentingoms institucijoms patvirtinti planą, nurodantį, kaip bus išlaikoma arba paskolos grąžinimo metu padidinta iki reikalaujamo lygio turima mokumo atsarga, nebent turimą mokumo atsargą sudaranti paskolos dalis būtų palaipsniui mažinama bent penkeri metai iki grąžinimo datos. Kompetentingos institucijos gali leisti grąžinti tokias paskolas anksčiau laiko, jei perdraudimo įmonė pateikia paraišką ir jos turima mokumo atsarga netampa mažesnė už reikalaujamą lygį;

iii) paskolos, kurių grąžinimo terminas nenustatytas, turi būti grąžinamos tik įspėjus prieš penkerius metus, nebent šios paskolos jau nebebūtų laikomos turimos mokumo atsargos dalimi arba nebent grąžinant per trumpesnį laikotarpį būtų konkrečiai reikalaujamas išankstinis kompetentingų institucijų sutikimas. Pastaruoju atveju perdraudimo įmonė turi pranešti kompetentingoms institucijoms bent prieš šešis mėnesius iki siūlomos grąžinimo datos, visų pirma, turimą mokumo atsargą ir būtiną mokumo atsargą prieš ir po grąžinimo. Kompetentingos institucijos leidžia grąžinti tokias paskolas anksčiau laiko, jei perdraudimo įmonės turima mokumo atsarga netampa mažesnės už reikalaujamą lygį;

iv) paskolos sutartyje negali būti jokios sąlygos, nustatančios, kad konkrečiais atvejais, išskyrus perdraudimo įmonės likvidavimą, skola bus grąžinama prieš nustatytą grąžinimo datą;

v) paskolos sutartis gali būti pakeista tik kompetentingoms institucijoms patvirtinus, kad jos neprieštarauja pakeitimui;

b) vertybiniai popieriai be konkrečios išpirkimo datos ir kitos priemonės, įskaitant kitas nei a punkte nurodytas kaupiamąsias privilegijuotas akcijas, iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinosios mokumo atsargos, visiems tokiems vertybiniams popieriams ir a punkte nurodytam skolintam (subordinuotam) kapitalui, jei jie atitinka tokias sąlygas:

▼B

i) negali būti išpirkti pareiškėjo iniciatyva arba be išankstinio kompetentingos institucijos sutikimo;

ii) emisijos sutartis įgalioja perdraudimo įmonę atidėti paskolos palūkanų mokėjimą;

iii) skolintojo reikalavimai perdraudimo įmonei turi eiti išimtinai po visų nesubordinuotų kreditorių;

iv) vertybinių popierių emisiją reglamentuojančiuose dokumentuose turi būti numatyta skolos ir nesumokėtų palūkanų nuostolių padengimo galimybė, sudaranti galimybę perdraudimo įmonei tęsti veiklą;

v) gali būti įtraukiamos tik visiškai apmokėtos sumos.

4. Perdraudimo įmonei pateikus įrodymais pagrįstą prašymą buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai ir šiai kompetentingai institucijai pritarus, turimą mokumo atsargą taip pat gali sudaryti:

a) pusė neapmokėto akcinio kapitalo ar pradinio fondo, jeigu apmokėta dalis sudaro 25 % to akcinio kapitalo arba fondo, arba iki 50 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinos mokumo atsargos;

b) jei tai ne gyvybės savidraudos arba savidraudos tipo draugija, kuriai mokami kintamieji įnašai, – bet kokius jos nariams pareikštus reikalavimus, pagal kuriuos tais pačiais finansiniais metais reikia sumokėti papildomus įnašus, kurių dydis gali siekti iki pusės didžiausių ir faktiškai sumokėtų įnašų skirtumo, tačiau negali viršyti 50 % mažesnės iš turimos mokumo atsargos arba būtinosios mokumo atsargos sumos. Kompetentingos nacionalinės institucijos nustato gaires, apibrėžiančias papildomų įnašų priėmimo sąlygas;

c) visi nematomi grynieji rezervai, atsiradę dėl turto vertinimo, jeigu šie nematomi grynieji rezervai nėra neįprasto pobūdžio.

5. Be to, gyvybės perdraudimo veiklos atveju, perdraudimo įmonei pateikus buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai prašymą, paremtą įrodymais ir šiai kompetentingai institucijai pritarus, turimą mokumo atsargą gali sudaryti:

a) iki 2009 m. gruodžio 31 d. suma, lygi 50 % būsimo įmonės pelno, tačiau neviršijanti 25 % dydžio, mažesnio iš turimos mokumo atsargos arba būtinosios mokumo atsargos; būsimo pelno suma apskaičiuojama padauginus numatomą metinį pelną iš koeficiento, žyminčio vidutinį laikotarpį, likusį iki polisų pabaigos; taikomas koeficientas negali būti didesnis negu šeši; numatomas metinis pelnas neviršija pelno, gauto per paskutiniuosius penkerius finansinius metus iš Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalyje nurodytos veiklos, aritmetinio vidurkio.

▼B

Kompetentingos institucijos gali sutikti, kad tokia suma būtų įtraukta į turimą mokumo atsargą tik tuomet, jeigu:

i) kompetentingoms institucijoms pateikiama aktuarinė ataskaita, kurioje pagrindžiama, kad ateityje toks pelnas tikėtinas, ir

ii) jeigu į būsimo pelno, susidarančio iš 4 dalies c punkte nurodytų nematomų grynųjų rezervų, dalį dar nebuvo atsižvelgta;

b) jeigu netaikomas Zilmerio metodas arba jeigu jis taikomas, bet naudojamas už įmokų dalį, susijusią su įsigijimo sąnaudomis, mažesnis tarifas, skirtumas tarp matematinio atidėjimo, apskaičiuoto ne Zilmerio metodu arba šį metodą taikant iš dalies, ir matematinio atidėjimo, apskaičiuoto Zilmerio metodu pagal tarifą, lygų įmokos daliai, susijusiai su įsigijimo sąnaudomis; tačiau šis skaičius negali viršyti 3,5 % skirtumo tarp gyvybės perdraudimo veiklos kapitalo ir matematinių atidėjimų visiems draudimo liudijimams (polisams), kuriems galima pritaikyti Zilmerio metodą. Iš šio skirtumo atimamos visos įsigijimo sąnaudos, kurios buvo įtrauktos kaip turtas, neatskaičius nusidėvėjimo.

6. Šio straipsnio 1–5 dalių pakeitimai daromi, siekiant atsižvelgti į pokyčius, dėl kurių gali būti techniškai patikslinami turimai mokumo atsargai priskirtini elementai, priimami laikantis 55 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

2 skirsnis

Būtinoji mokumo atsarga

37 straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga ne gyvybės perdraudimo veikloms

1. Būtinoji mokumo atsarga nustatoma remiantis metine įmokų ar įnašų suma, arba pagal vidutinę per paskutiniuosius trejus finansinius metus pateiktų reikalavimų sumą.

Tačiau, jeigu perdraudimo įmonė iš esmės perdraudžia tik vieną arba kelias rizikas, susijusias su kreditais, audra, kruša arba šalna, vidutinė reikalavimų suma apskaičiuojama remiantis ataskaitinio paskutiniųjų septynerių finansinių metų periodo duomenimis.

2. Laikantis 40 straipsnio, būtinosios mokumo atsargos suma yra lygi didesniam iš dviejų rezultatų, nustatytų šio straipsnio 3 ir 4 dalyse.

3. Įmokų bazė apskaičiuojama naudojantis didesne iš bendros pasirašytų įmokų sumos ir įnašų sumos, paskaičiuotų kaip nurodyta vėliau, ir bendra uždirbtų įmokų ar įnašų suma.

11, 12 ir 13 grupių, išvardytų Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte, įmokos ar įnašai padidinami 50 %.

▼B

Kitų grupių, išvardytų Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte, išskyrus 11, 12 ir 13 grupes, įmokos ar įnašai konkrečių perdraudimo veiklų ar sutarčių tipų atvejais, siekiant atsižvelgti į šių veiklų ar sutarčių savitumą, gali būti padidinami iki 50 % šios direktyvos 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. įmokos arba įnašai, įskaitant papildomus perdraudimo įmokų arba įnašų mokėjimus, kuriuos reikia mokėti dėl perdraudimo veiklos, atliekamos paskutiniaisiais finansiniais metais, už visus prieš tai buvusius finansinius metus, sudedami.

Iš tos sumos atimama įmokų arba įnašų, anuliuotų per paskutiniuosius finansinius metus, bendra suma bei mokesčių ir mokėjimų, susijusių su įmokomis arba įnašais, priskaičiuotais prie pirmosios sumos, bendra suma.

Gautas dydis padalinamas į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 50 000 000 EUR, antroji – likusią sumą; nuo šių dalių atitinkamai apskaičiuojama 18 % ir 16 % bei gauti dydžiai sudedami.

Gauta suma padauginama iš paskutiniųjų trejų finansinių metų santykio tarp tų reikalavimų, kuriuos perdraudimo įmonė turės sumokėti, atėmus pagal retrocesiją atgautinas sumas, sumos ir bendros reikalavimų sumos; tas santykis jokiu būdu negali būti mažesnis kaip 50 %. Perdraudimo įmonės prašymu, kartu su patvirtinančiais įrodymais pateiktu buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, ir pastarajai sutikus, iš 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos taip pat gali būti atimamos kaip retrocesija.

Kompetentingoms institucijoms pritarus, įmokų ar įnašų apskaičiavimui gali būti naudojami statistiniai metodai.

4. Reikalavimų bazė skaičiuojama tokiu būdu, Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte išvardytų 11, 12 ir 13 grupių atžvilgiu naudojant 50 % padidintus reikalavimus, atidėjimus ir susigrąžintas išmokas.

Kitų grupių, išvardytų Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte, išskyrus 11, 12 ir 13 grupes, reikalavimai, atidėjimai ir susigrąžintos išmokos konkrečių perdraudimo veiklų ar sutarčių tipų atvejais, siekiant atsižvelgti į tų veiklų ar sutarčių savitumą, gali būti padidinamos iki 50 % šios direktyvos 55 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

Išmokos, neišskaitant išmokų, kurias turi sumokėti antriniai perdraudikai, šio straipsnio 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, sudedamos.

Prie tos sumos pridedama numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių, sudarytų paskutiniųjų finansinių metų pabaigoje, suma.

Iš tos sumos atimama išmokų, susigrąžintų šio straipsnio 1 dalyje nurodytais laikotarpiais, suma.

▼B

Iš likusios sumos atimama numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių, sudarytų antrųjų finansinių metų prieš paskutiniuosius finansinius metus, už kuriuos yra pateiktos ataskaitos, pradžioje, suma. Jei 1 dalyje nurodytas ataskaitinis laikotarpis lygus septyneriems metams, atimama numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių, sudarytų šeštųjų finansinių metų prieš paskutiniuosius finansinius metus, už kuriuos yra pateiktos ataskaitos, pradžioje suma.

Viena trečioji arba viena septintoji taip apskaičiuotos sumos dalis, atsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą ataskaitinį laikotarpį, padalinama į dvi dalis: pirmoji dalis sudaro ne daugiau kaip 35 000 000 EUR, antroji – likusią sumą; nuo šių dalių apskaičiuojama atitinkamai 26 % ir 23 % ir gauti dydžiai sudedami.

Gauta suma padauginama iš paskutiniųjų trejų finansinių metų sumos santykio tarp tų reikalavimų, kuriuos perdraudimo įmonė turės sumokėti atėmus pagal retrocesiją atgautinas sumas, sumos ir bendros reikalavimų sumos; tas santykis jokiu būdu negali būti mažesnis kaip 50 %. Perdraudimo įmonės prašymu, kartu su patvirtinančiais įrodymais pateiktu buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, ir pastarajai sutikus, iš 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos taip pat gali būti atimamos kaip retrocesija.

Kompetentingoms institucijoms pritarus, skaičiuojant reikalavimus, atidėjinius ir susigrąžintas išmokas, gali būti naudojami statistiniai metodai.

5. Jeigu būtinoji mokumo atsarga, apskaičiuota pagal 2, 3 ir 4 dalis, yra mažesnė nei praeitų metų būtinoji mokumo atsarga, ji yra mažiausiai lygi praeitų metų būtinajai mokumo atsargai, padaugintai iš numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių sumos paskutinių finansinių metų pabaigoje ir numatomų išmokėjimų techninių atidėjinių sumos paskutinių finansinių metų pradžioje santykio. Atliekant šiuos skaičiavimus, techniniai atidėjiniai skaičiuojami be retrocesijos, bet santykis jokiu būdu negali būti didesnis už 1.

6. Perdraudžiant sveikatos draudimą, draudžiamą panašiu techniniu pagrindu kaip ir gyvybės draudimas, kiekviena trupmena, taikoma šio straipsnio 3 dalies penktoje pastraipoje ir 4 dalies septintoje pastraipoje nurodytoms dalims, yra sumažinama iki vienos trečiosios, jeigu

a) įmokos yra apskaičiuotos pagal ligų lenteles draudimo veikloje taikomu matematiniu metodu;

b) sudaromi prailgintos gyvenimo trukmės atidėjimai;

c) nustatoma papildoma įmoka tam, kad būtų sudaryta tinkamo dydžio mokumo atsarga;

d) draudimo įmonė gali nutraukti sutartį ne vėliau kaip iki trečiųjų draudimo metų pabaigos;

▼B

e) sutartis numato įmokų padidinimą arba išmokėjimų sumažinimą net ir einamosioms sutartims.

38 straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga gyvybės perdraudimui

1. Būtinoji mokumo atsarga gyvybės perdraudimo veiklai nustatoma pagal 37 straipsnį.

2. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies, buveinės valstybė narė gali numatyti, kad perdraudžiant su investicijų fondais arba draudimo sutartimis, leidžiančiomis gauti pelno dalį susijusią gyvybės draudimo veiklą pagal Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalies a punktą ir operacijas, minimas Direktyvos 2002/83/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte, 2 straipsnio 2 dalies b, c, d ir e punktuose, būtinoji mokumo atsarga būtų nustatoma pagal Direktyvos 2002/83/EB 28 straipsnį.

39 straipsnis

Būtinoji mokumo atsarga perdraudimo įmonei, tuo pačiu metu užsiimančiai ne gyvybės ir gyvybės perdraudimu

1. Buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena perdraudimo įmonė, užsiimanti ir ne gyvybės, ir gyvybės perdraudimo veikla, sudarytų turimą mokumo atsargą bendrai būtinųjų mokumo atsargų tiek ne gyvybės, tiek gyvybės perdraudimo veiklų atžvilgiu, nustatytų atitinkamai pagal 37 ir 38 straipsnius, sumai padengti.

2. Jei turima mokumo atsarga nesiekia šio straipsnio 1 dalyje nustatyto lygio, kompetentingos institucijos taiko 42 ir 43 straipsniuose numatytas priemones.

3 skirsnis

Garantinis fondas

40 straipsnis

Garantinio fondo suma

1. Viena trečioji 37, 38 ir 39 straipsniuose nurodytos būtinosios mokumo atsargos sudaro garantinį fondą. Šį fondą sudaro 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse išvardyti elementai ir, buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai pritarus, 36 straipsnio 4 dalies c punkte išvardyti elementai.

2. Garantinis fondas negali būti mažesnis kaip 3 000 000 EUR.

Bet kuri valstybė narė gali nustatyti, kad priklausomos perdraudimo įmonės mažiausias garantinis fondas negali būti mažesnis kaip 1 000 000 EUR.

▼B

41 straipsnis

Garantinio fondo sumos peržiūra

1. 40 straipsnio 2 dalyje EUR nurodytos sumos bus peržiūrimos kasmet, pradedant nuo 2007 m. gruodžio 10 d., kad būtų atsižvelgta į Eurostato skelbiamo Europos vartotojų kainų indekso, apimančio visas valstybes nares, pokyčius.

Sumos patikslinamos automatiškai, bazinę sumą eurais padidinus procentiniu šio indekso pokyčiu per laikotarpį nuo šios direktyvos įsigaliojimo iki peržiūros datos, bei suapvalinant iki 100 000 EUR.

Jei procentinis pokytis nuo praėjusio patikslinimo yra mažesnis kaip 5 %, suma netikslinama.

2. Komisija kiekvienais metais informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą apie peržiūrą ir 1 dalyje nurodytą patikslintą sumą.

4 SKYRIUS

Perdraudimo įmonės, kurioms iškyla sunkumų arba kurios neatitinka reikalavimų, ir leidimo panaikinimas

42 straipsnis

Perdraudimo įmonės, kurioms iškyla sunkumų

1. Jeigu perdraudimo įmonė nesilaiko 32 straipsnio, jos buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali uždrausti jai laisvai disponuoti savo turtu, prieš tai pranešusi priimančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie savo ketinimą.

2. Siekiant atkurti perdraudimo įmonės, kurios mokumo atsarga pasidarė mažesnė už 37, 38 ir 39 straipsniuose nustatytą minimumą, finansinę padėtį, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija reikalauja, kad jai būtų pateiktas tvirtinti patikimos finansinės padėties atkūrimo planas.

Išimtiniais atvejais, jeigu kompetentinga institucija mano, kad perdraudimo įmonės finansinė padėtis ir toliau blogės, ji gali apriboti ar uždrausti laisvai disponuoti perdraudimo įmonės turtu. Ji praneša kitų valstybių narių, kurių teritorijose įmonė vykdo veiklą, institucijoms apie visas priemones, kurių ši ėmėsi, ir pastarosios, jos prašymu, imasi tokių pačių priemonių.

3. Jeigu mokumo atsarga pasidaro mažesnė už 40 straipsnyje nustatytą garantinį fondą, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija pareikalauja perdraudimo įmonės pateikti tvirtinti trumpalaikį finansinį planą.

▼B

Ji taip pat gali apriboti ar uždrausti laisvai disponuoti įmonės turtu. Ji atitinkamai praneša kitų valstybių narių, kurių teritorijose perdraudimo įmonė vykdo veiklą, kompetentingoms institucijoms ir pastarosios, jos prašymu, imasi tokių pačių priemonių.

4. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kad galėtų pagal savo nacionalinės teisės aktus uždrausti laisvai disponuoti turtu, esančiu jos teritorijoje, 1, 2 ir 3 dalyse numatytais atvejais perdraudimo įmonės buveinės valstybės narės, nurodančios turtą, kuriam turėtų būti taikomos šios priemonės, prašymu.

43 straipsnis

Finansinės padėties atkūrimo planas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų įgaliojimus reikalauti, kad perdraudimo įmonės turėti finansinės padėties atkūrimo planą, jei kompetentingos institucijos mano, kad gali būti pažeisti įpareigojimai, nustatyti perdraudimo sutartyse.

2. Finansinės padėties atkūrimo plane nurodomi bent jau šie kitų trejų finansinių metų duomenys arba pateikiami įrodymai, patvirtinantys šiuos dalykus:

a) valdymo išlaidų sąmatą, visų pirma, einamųjų bendrųjų išlaidų ir komisinių sąmatą;

b) planą, nustatantį išsamią pajamų ir išlaidų, susijusių su prisiimtu perdraudimu ir perduotu perdraudimu, sąmatą ir;

c) numatomą balansą;

d) finansinių išteklių, kuriuos ketinama panaudoti rizikos prisiėmimo įsipareigojimams padengti, ir būtinosios mokumo atsargos sąmatą;

e) bendrą retrocesijos strategiją.

3. Jeigu perdraudimo įmonės finansinė padėtis blogėja ir perdraudimo įmonės sutartiniams įsipareigojimams kyla grėsmė, valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai įpareigoti perdraudimo įmones sudaryti didesnę būtinąją mokumo atsargą, užtikrinant, kad artimiausioje ateityje perdraudimo įmonė galėtų įvykdyti mokumo reikalavimus. Tokios didesnės būtinosios mokumo atsargos dydis nustatomas remiantis 1 dalyje minėtu finansinės padėties atkūrimo planu.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai sumažinti visų elementų, galinčių sudaryti mokumo atsargą, vertę, ypač jeigu nuo praėjusių finansinių metų reikšmingai pasikeitė šių elementų rinkos vertė.

▼B

5. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai dėl retrocesijos sumažinti būtinosios mokumo atsargos sumažinimą, nustatytą pagal 37, 38 ir 39 straipsnius, jeigu:

a) nuo praėjusių finansinių metų iš esmės pasikeitė retrocesijos sutarčių pobūdis ar kokybė;

b) pagal retrocesijos sutartis neperduodama jokia arba ribota rizika.

6. Jei kompetentingos institucijos yra pareikalavusios iš perdraudimo įmonės finansinės padėties atkūrimo plano pagal šio straipsnio 1 dalį, jos neišduoda pažymos pagal 18 straipsnį, jeigu, jų nuomone, įmonės įsipareigojimams pagal perdraudimo sutartis gali kilti grėsmė, kaip apibrėžta minėtoje 1 dalyje.

44 straipsnis

Leidimo panaikinimas

1. Leidimą perdraudimo įmonei išdavusi buveinės valstybės narės kompetentinga institucija gali jį panaikinti, jeigu ši įmonė:

a) nepasinaudoja leidimu per 12 mėnesių, aiškiai jo atsisako ar nevykdo veiklos daugiau kaip 6 mėnesius, nebent minėta valstybė narė būtų priėmusi nuostatą, kad tokiais atvejais leidimas savaime nustoja galioti;

b) nebeatitinka perdraudimo veiklos vykdymo sąlygų;

c) nesugebėjo per nustatytą laiką imtis 42 straipsnyje nurodytame atkūrimo plane arba finansiniame plane numatytų priemonių;

d) rimtai pažeidžia savo įsipareigojimus pagal jai taikomus teisės aktus.

Panaikinus leidimą ar jam savaime nustojus galioti, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija praneša kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir šios institucijos imasi atitinkamų priemonių, kad perdraudimo įmonė nepradėtų vykdyti naujų operacijų jų teritorijose naudodamasi įsisteigimo teise arba laisve teikti paslaugas.

2. Bet koks sprendimas panaikinti leidimą turi būti išsamiai motyvuotas ir apie šį sprendimą pranešama atitinkamai perdraudimo įmonei.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS DĖL RIBOTO PERDRAUDIMO IR SPECIALIOSIOS PASKIRTIES ĮMONIŲ

45 straipsnis

Ribotas perdraudimas

1. Buveinės valstybė narė gali numatyti specialias nuostatas, reglamentuojančias riboto perdraudimo veiklą:

— dėl privalomų sąlygų, kurios turi būti įtrauktos į visas sudaromas sutartis,

▼B

— dėl patikimų administravimo ir apskaitos procedūrų, atitinkamų vidinės kontrolės priemonių ir rizikos valdymo reikalavimų,

— dėl apskaitos, riziką ribojančios ir statistinės informacijos reikalavimų,

— dėl techninių atidėjinių formavimo siekiant užtikrinti, kad šie bus atitinkami, patikimi ir objektyvūs,

— dėl techninius atidėjinius dengiančio turto investavimo siekiant užtikrinti, kad jį kaupiant atsižvelgiama į perdraudimo įmonės veiklos pobūdį, ypač į numatomų išmokų už reikalavimus pobūdį, sumą ir laikotarpį, tokiu būdu, kad būtų galima užtikrinti įmonės investicijų pakankamumą, likvidumą, saugumą, kokybę, pelningumą ir suderinamumą,

— dėl taisyklių, susijusių su turima mokumo atsarga, būtinąja mokumo atsarga ir minimaliu garantiniu fondu, kuriuos turi palaikyti perdraudimo įmonė, užsiimanti riboto perdraudimo veikla.

2. Skaidrumo sumetimais, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai bet kokių jų nacionalinėje teisėje numatytų priemonių, siekiant 1 dalyje išdėstytų tikslų, tekstus.

46 straipsnis

Specialiosios paskirties įmonės

1. Jei valstybė narė nusprendžia savo teritorijoje leisti įsisteigti šioje direktyvoje apibrėžtoms specialiosios paskirties įmonėms, tam ji reikalauja išankstinio oficialaus leidimo.

2. Valstybė narė, kurios teritorijoje yra įsteigta specialiosios paskirties įmonė, numato sąlygas, kuriomis vadovaudamasi ši įmonė vykdo savo veiklą. Visų pirma tokia valstybė narė nustato taisykles, numatančias:

— kompetenciją,

— privalomąsias sąlygas, kurios turi būti įtrauktos į visas sudaromas sutartis,

— asmenų, vadovaujančių specialiosios paskirties įmonei, gerą reputaciją ir atitinkamą profesinę kvalifikaciją,

— tinkamai parengtus ir deramus reikalavimus specialiosios paskirties įmonės akcininkams arba nariams, turintiems pakankamą akcijų paketą,

— patikimas administravimo ir apskaitos procedūras, atitinkamas vidaus kontrolės priemones ir rizikos valdymo reikalavimus,

— reikalavimus apskaitai, rizikos ribojimui ir statistinei informacijai,

— taisykles, susijusias su specialiosios paskirties įmonės mokumo reikalavimais.

▼B

3. Skaidrumo sumetimais, valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai visų jų nacionalinėje teisėje numatytų priemonių, siekiant 2 dalyje išdėstytų tikslų, tekstus.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSTATOS, SUSIJUSIOS SU ĮSISTEIGIMO TEISE IR LAISVE TEIKTI PASLAUGAS

47 straipsnis

Teisinių nuostatų neatitinkančios perdraudimo įmonės

1. Jeigu priimančios valstybės narės kompetentingos institucijos nustato, kad perdraudimo įmonė, jos teritorijoje turinti filialą arba vykdanti perdraudimo veiklą naudodamasi laisve teikti paslaugas, nesilaiko jai toje valstybėje taikomų teisinių nuostatų, jos reikalauja, kad atitinkama perdraudimo įmonė ištaisytų netinkamą padėtį. Tuo pat metu jos perduoda šią informaciją buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai.

Jeigu nepaisant priemonių, kurių imasi buveinės valstybė narė, arba dėl to, kad tokios priemonės buvo nepakankamai veiksmingos, perdraudimo įmonė toliau pažeidinėja priimančioje valstybėje narėje galiojančias teisines nuostatas, pastaroji gali, pranešusi buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, imtis deramų priemonių užkirsti kelią tolesniems pažeidimams arba bausti už juos, be kita ko, kiek tai būtina, nebeleidžiant tai perdraudimo įmonei sudaryti naujų perdraudimo sutarčių jos teritorijoje. Valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijose būtų galima pateikti teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo perdraudimo įmonėms.

2. Bet kuri priemonė, priimta pagal 1 dalį, susijusi su sankcijomis ar perdraudimo įmonės veiklos apribojimais, turi būti tinkamai motyvuota ir apie ją turi būti pranešta atitinkamai perdraudimo įmonei.

48 straipsnis

Likvidavimas

Jeigu perdraudimo įmonė likviduojama, įsipareigojimai, kylantys dėl perdraustų sutarčių, sudarytų filialo arba pagal laisvę teikti paslaugas, vykdomi taip pat, kaip ir įsipareigojimai, kylantys dėl kitų tos perdraudimo įmonės perdraudimo sutarčių.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

PERDRAUDIMO ĮMONĖS, KURIŲ PAGRINDINĖS BUVEINĖS YRA NE BENDRIJOJE, VYKDANČIOS PERDRAUDIMO VEIKLAS BENDRIJOJE

49 straipsnis

Perdraudimo veiklos vykdymo pricipai ir sąlygos

Valstybė narė netaiko perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra ne Bendrijoje ir kurios vykdo perdraudimo veiklas

▼B

Bendrijos teritorijoje, nuostatų, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos, nei taikomos perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje.

50 straipsnis

Susitarimai su trečiosiomis šalimis

1. Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus dėl derybų dėl susitarimų su viena ar daugiau trečiųjų šalių apie priežiūros vykdymo priemones, taikomas:

a) perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios trečiojoje šalyje, vykdančios perdraudimo veiklą Bendrijoje;

b) perdraudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios Bendrijoje, vykdančios perdraudimo veiklą trečiosios šalies teritorijoje.

2. 1 dalyje minėtais susitarimais ypač siekiama vienodos riziką ribojančios priežiūros sąlygomis užtikrinti efektyvų perdraudimo įmonių patekimą į rinką kiekvienos susitariančios šalies teritorijoje ir numatyti abipusį perdraudimo priežiūros taisyklių ir nusistovėjusios tvarkos pripažinimą. Jais taip pat siekiama užtikrinti, kad:

a) kompetentingos valstybių narių institucijos turėtų galimybę gauti informaciją, reikalingą perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios Bendrijoje ir vykdančių veiklą atitinkamų trečiųjų šalių teritorijoje, priežiūrai;

b) trečiųjų šalių kompetentingos institucijos turėtų galimybę gauti informaciją, reikalingą perdraudimo įmonių, kurių pagrindinės buveinės įsikūrusios jų teritorijoje ir kurios vykdo veiklą Bendrijoje, priežiūrai.

3. Komisija, nepažeisdama Sutarties 300 straipsnio 1 ir 2 dalių, padedama Europos draudimo ir profesinių pensijų komiteto, ištiria šio straipsnio 1 dalyje minėtų derybų rezultatą ir situaciją, kuri susiklosto po jų.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

TREČIŲJŲ ŠALIŲ ĮSTATYMŲ REGLAMENTUOJAMOS PATRONUOJANČIŲ ĮMONIŲ DUKTERINĖS ĮMONĖS IR TOKIŲ PATRONUOJANČIŲ ĮMONIŲ ĮSIGYJAMI AKCIJŲ PAKETAI

51 straipsnis

Informacija, kurią valstybės narės teikia Komisijai

Valstybių narių kompetentingos institucijos Komisijai ir kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms praneša:

a) apie visus leidimus veiklai, išduotus tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, kurios nors vienos iš patronuojančių įmonių veiklą reglamentuoja trečiosios šalies įstatymai;

▼B

b) kai tokia patronuojanti įmonė įsigyja tiek Bendrijos perdraudimo įmonės akcijų, kad pastaroji taptų jos dukterine įmone.

Kai leidimas, kaip minima a punkte, suteikiamas vienos ar kelių patronuojančių įmonių, kurių veiklą reglamentuoja trečiosios šalies įstatymai, tiesioginei ar netiesioginei dukterinei įmonei, tos grupės struktūra nurodoma pranešime, kurį kompetentingos institucijos pateikia Komisijai.

52 straipsnis

Bendrijos perdraudimo įmonėms trečiųjų šalių taikomos sąlygos

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie visus bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria jų perdraudimo įmonės įsisteigdamos ir veikdamos trečiojoje šalyje arba užsiimdamos joje perdraudimo veikla.

2. Komisija periodiškai rengia ataskaitas, kuriose pagal 3 dalyje minėtas nuostatas nagrinėja Bendrijos perdraudimo įmonėms, esančioms trečiosiose šalyse, sudarytas sąlygas įsisteigti, įsigyti trečiosios šalies perdraudimo įmonių akcijas, šioms įsteigtoms įmonėms vykdyti perdraudimo veiklą bei tarpvalstybinį perdraudimo paslaugų teikimą iš Bendrijos į trečiąsias šalis. Šias ataskaitas drauge su atitinkamais pasiūlymais ar rekomendacijomis Komisija pateikia Tarybai.

3. Jeigu Komisija, remdamasi 2 dalyje nurodytomis ataskaitomis arba kita informacija, mano, kad trečioji šalis Bendrijos perdraudimo įmonėms nesudaro efektyvių sąlygų patekti į rinką, Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymą suteikti jai įgaliojimus derėtis dėl to, kad Bendrijos perdraudimo įmonėms būtų sudarytos geresnės patekimo į rinką sąlygos.

4. Priemonės, kurių imamasi pagal šį straipsnį, turi atitikti Bendrijos įsipareigojimus pagal tarptautines sutartis, ypač su Pasaulio prekybos organizacija.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

KITOS NUOSTATOS

53 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

Valstybės narės užtikrina, kad dėl perdraudimo įmonės atžvilgiu priimtų sprendimų pagal šią direktyvą įgyvendinančius įstatymus ir kitus teisės aktus, būtų galima kreiptis į teismą.

54 straipsnis

Valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas

1. Valstybės narės bendradarbiauja tarpusavyje, siekdamos palengvinti perdraudimo priežiūrą Bendrijoje ir šios direktyvos taikymą.

▼B

2. Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, siekdamos palengvinti perdraudimo priežiūrą Bendrijoje ir bet kokių sunkumų, galinčių iškilti taikant šią direktyvą, nagrinėjimą.

55 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda įkurtas Europos draudimo ir profesinių pensijų komitetas.

▼M2

2. Jeigu yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

_____

▼B

56 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

▼M2

Toliau nurodomos įgyvendinimo priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šios direktyvos nuostatas, *inter alia*, ją papildant, tvirtinamos pagal 55 straipsnio 2 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu:

▼B

a) I priede nurodytų teisinių statusų išplėtimas;

b) 36 straipsnyje išvardytų mokumo atsargos sudedamųjų dalių paaiškinimas, atsižvelgiant į naujų finansinių instrumentų kūrimą;

c) įmokų ar reikalavimų sumų, naudojamų apskaičiuojant būtinąją mokumo atsargą, nustatytų 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse, padidinimas iki 50 %, Direktyvos 73/239/EEB priedo A punkte išvardytoms grupėms, išskyrus 11, 12 ir 13 grupes, tam tikroms perdraudimo veikloms ar sutarčių tipams, atsižvelgiant į tų veiklų ar sutarčių specifiškumą;

d) 40 straipsnio 2 dalyje nurodyto minimalaus garantinio fondo dydžio pakeitimas, atsižvelgiant į ekonomikos ir finansų raidą;

e) 2 straipsnyje pateiktų sąvokų paaiškinimas, užtikrinant vienodą šios direktyvos taikymą visoje Bendrijos teritorijoje;

▼M1

f) 19a straipsnio 1 dalyje nustatytų kriterijų patikslinimai siekiant atsižvelgti į būsimus pokyčius ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą.

▼B

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

GALIOJANČIŲ DIREKTYVŲ PAKEITIMAI

57 straipsnis

Direktyvos 73/239/EEB pakeitimai

Direktyva 73/239/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 12a straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Su kitomis susijusiomis valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą ne gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė arba

b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusios patronuojančios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė, arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą įsigijusią draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą ne gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios patronuojančios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė, arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą įsigijusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.“

2. 13 straipsnio 2 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Draudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta perdraudimo sutarties, kurią sudarė draudimo įmonė su perdraudimo įmone, gavusia leidimą pagal 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/68/EB dėl perdraudimo (*), arba su draudimo įmone, gavusia leidimą pagal šią direktyvą arba 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (**), dėl priežasčių, tiesiogiai susijusių su perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.

(*) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.
(**) OL L 345, 2002 12 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).“

3. 15 straipsnio 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Buveinės valstybė narė reikalauja iš kiekvienos draudimo įmonės atitinkamo dydžio turtu padengti šios direktyvos 15a straipsnyje numatytus techninius atidėjinius ir nuostolių svyravimo išlyginimo rezervą pagal Direktyvos 88/357/EEB 6 straipsnį. Atsižvelgiant

▼B

į rizikos buvimą Bendrijoje, tas turtas taip pat turi būti Bendrijoje. Valstybės narės nereikalauja iš draudimo įmonių laikyti savo turtą kurioje nors konkrečioje valstybėje narėje. Tačiau buveinės valstybė narė gali sušvelninti taisykles dėl turto buvimo vietos.

3. Techninių atidėjinių formavimui valstybės narės nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią perdraudikas turi užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomų mokėjimų atidėjiniams padengti, jei perdraudikas yra perdraudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvą 2005/68/EB, arba draudimo įmonė, gavusi leidimą pagal šią direktyvą arba Direktyvą 2002/83/EB.

Jeigu buveinės valstybė narė leidžia perdraudikui, kuris nėra pagal Direktyvą 2005/68/EB leidimą gavusi perdraudimo įmonė, nei pagal šią direktyvą ar Direktyvą 2002/83/EB leidimą gavusi draudimo įmonė, pateiktus reikalavimus išmokėti išmoką panaudoti tam, kad būtų padengti bet kokie techninius atidėjinius, ji nustato tokių reikalavimų priėmimo sąlygas.“

4. 16 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) pirmos pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) rezervus (įstatymu numatytus ir laisvuosius), neatitinkančius draudimo įsipareigojimų arba klasifikuojamus kaip nuostolių svyravimo išlyginimo rezervai;“

b) ketvirtos pastraipos įžanginė frazė ir a punktas pakeičiami taip:

„Iš turimos mokumo atsargos sumos taip pat atimami šie elementai:

a) nuosavybės teisės, priklausančios draudimo įmonei:

— draudimo įmonėse, pagal šios direktyvos 6 straipsnį, Direktyvos 2002/83/EB 4 straipsnį arba Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio b punktą,

— perdraudimo įmonėse pagal Direktyvos 2005/68/EB 3 straipsnį ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėse pagal Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio l punktą,

— draudimo holdingo bendrovėse pagal Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punktą,

— kredito įstaigose ir finansų įstaigose pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB 1 straipsnio 1 ir 5 dalis,

— investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose pagal Tarybos direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 dalį ir Tarybos direktyvos 93/6/EEB 2 straipsnio 4 ir 7 dalis.“

▼B

5. 16a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies septinta pastraipa pakeičiama taip:

„Taip apskaičiuota suma padauginama iš trejų paskutinių finansinių metų santykio tarp tų reikalavimų, kuriuos draudimo įmonė turės sumokėti, atėmus atgautinas sumas už perdraudimą, sumos ir bendros reikalavimų sumos; tas santykis jokiu būdu negali būti mažesnis kaip 50 %. Draudimo įmonės prašymu, kartu su patvirtinančiais įrodymais pateiktu buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, ir pastarajai sutikus, iš Direktyvos 2005/68/EB 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos taip pat gali būti atimamos kaip perdraudimas.“;

b) 4 dalies septinta pastraipa pakeičiama taip:

„Taip apskaičiuota suma padauginama iš trejų paskutinių finansinių metų santykio tarp tų reikalavimų, kuriuos draudimo įmonė turės sumokėti, atėmus atgautinas sumas už perdraudimą, sumos ir bendros reikalavimų sumos; tas santykis jokiu būdu negali būti mažesnis kaip 50 %. Draudimo įmonės prašymu, kartu su patvirtinančiais įrodymais pateiktu buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, ir pastarajai sutikus, iš Direktyvos 2005/68/EB 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos taip pat gali būti atimamos kaip perdraudimas.“

6. Įterpiamas toks 17b straipsnis:

„17b straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad, atsižvelgdama į visą savo veiklos apimtį, draudimo įmonė, kurios pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje ir kuri užsiima perdraudimo veikla, pagal Direktyvos 2005/68/EB 40 straipsnį suformuotų minimalų garantinį fondą, jei tenkinama viena iš šių sąlygų:

a) surinktų perdraudimo įmokų suma 10 % viršija jos visą draudimo įmokų sumą;

b) surinktų perdraudimo įmokų suma viršija 50 000 000 EUR;

c) techninių atidėjinių dėl jos prisiimtų perdraudimo įsipareigojimų suma 10 % viršija jos visą techninių atidėjinių sumą.

2. Kiekviena valstybė narė šio straipsnio 1 dalyje minėtoms draudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje, jų prisiimamiems perdraudimo įsipareigojimams gali nuspręsti taikyti Direktyvos 2005/68/EB 34 straipsnio nuostatas, jei tenkinama viena iš minėtoje 1 dalyje išdėstytų sąlygų.

▼B

Tuo atveju atitinkama valstybė narė reikalauja, kad visas turtas, kuriuo draudimo įmonė dengia techninius atidėjinius, atitinkančius jos prisiimtus perdraudimo įsipareigojimus, būtų skiriamas, valdomas ir tvarkomas atskirai nuo draudimo įmonės tiesioginės draudimo veiklos, nepaliekant jokios jo perkėlimo galimybės. Tokiu atveju ir tiek, kiek tai yra susiję su šių draudimo įmonių prisiimamais perdraudimo įsipareigojimais, šioms draudimo įmonėms Direktyvos 92/49/EEB (*) 20, 21 ir 22 straipsniai ir Direktyvos 88/357/EEB I priedas nėra taikomi.

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos kompetentingos institucijos atliktų antroje pastraipoje nustatytą turto atskyrimo patikrinimą.

3. Jei vadovaudamasi Direktyvos 2005/68/EB 56 straipsnio c dalimi Komisija nusprendžia padidinti sumas, kuriomis remiantis skaičiuojama būtinoji mokumo atsarga, nustatyta tos direktyvos 37 straipsnio 3 ir 4 dalyse, kiekviena valstybė narė šio straipsnio 1 dalyje minėtų draudimo įmonių prisiimamiems perdraudimo įsipareigojimams taiko tos direktyvos 35–39 straipsnių nuostatas.

(*) 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) (OL L 228, 1992 8 11, p. 1). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.“

7. 20a straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai sumažinti 16a straipsnyje nustatytą perdraudimu pagrįstą mokumo atsargos sumažinimą, jeigu:

a) nuo praėjusių finansinių metų perdraudimo sutarčių pobūdis ir kokybė gerokai pasikeitė;

b) perdraudimo sutarčių pagrindu rizika neperkeliama arba perkeliama ribotai.“

58 straipsnis

Direktyvos 92/49/EEB pakeitimai

Direktyva 92/49/EEB iš dalies keičiama taip:

1. 15 straipsnio 1a dalis pakeičiama taip:

„1a. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodytą akcijų paketą įsigyja draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, kredito įstaiga arba investicinė įmonė, kurioms leidimas išduotas kitoje valstybėje narėje, arba tokios įmonės patronuojanti įmonė ar ją kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo, ir jeigu po tokio įsigijimo įmonė, kurios akcijų paketą įsigyti siūlo minėtoji įsigyjančioji įmonė, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, prieš skaičiuojant įsigyjamo akcijų paketo dydį, konsultuojamasi kaip numatyta Direktyvos 73/239/EEB 12a straipsnyje“.

▼C1

2. 16 straipsnio 4, 5 ir 5a dalys pakeičiamos taip:

▼B

„4. Kompetentingos institucijos, gavusios konfidencialią informaciją pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, gali ją naudoti tik tarnybiniams reikalams:

— tikrinant, ar paisoma sąlygų, kurių būtina laikytis pradedant draudimo veiklą, ir palengvinant šios veiklos priežiūrą, visų pirma draudimo techninių atidėjinių, mokumo atsargų, administracinės ir finansinės apskaitos tvarkos bei vidaus kontrolės priežiūrą,

— taikant sankcijas,

— administracine tvarka apskundžiant kompetentingų institucijų sprendimą arba

▼C1

— teismo procesuose, pradėtuose pagal 53 straipsnį arba pagal atitinkamas nuostatas, numatytas šioje direktyvoje arba draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių veiklai reglamentuoti priimtose direktyvose.

▼B

5. Šio straipsnio 1 ir 4 dalys nedraudžia keistis informacija valstybėje narėje, jeigu toje pačioje valstybėje narėje yra dvi arba kelios kompetentingos institucijos, arba tarp valstybių narių, kai informacija keičiasi kompetentingos institucijos, taip pat tarp:

— institucijų, atsakingų už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų oficialią priežiūrą, ir institucijų, atsakingų už finansinių rinkų priežiūrą,

— įstaigų, dalyvaujančių draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių likvidavimo, bankroto bei kitose panašiose procedūrose, ir

— asmenų, atsakingų už įstatymų numatytą draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų sąskaitų auditą,

vykdančių priežiūros funkcijas arba teikiančių informaciją, kuri reikalinga, kad draudimo įmonės likvidavimo procedūrą atliekančios arba fondus garantuojančios įstaigos, galėtų atlikti savo pareigas. Tų institucijų, įstaigų ir asmenų gautai informacijai taikomos šio straipsnio 1 dalyje numatytos profesinių paslapčių saugojimo sąlygos.

6. Nepaisant 1–4 dalių, valstybės narės gali leisti keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir:

— institucijų, atsakingų už įstaigų, dalyvaujančių draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių likvidavimo, bankroto bei kitose panašiose procedūrose, priežiūrą arba

— institucijų, atsakingų už asmenų, atsakingų už įstatymų numatytą draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų sąskaitų auditą, priežiūrą, arba

— nepriklausomų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių aktuarijų, vykdančių teisinę šių įmonių priežiūrą ir įstaigų, atsakingų už šių aktuarijų priežiūrą.

▼B

Valstybės narės, pasinaudojusios viena iš pirmoje pastraipoje numatytų priemonių, reikalauja, kad būtų patenkinta bent viena iš šių sąlygų:

— ši informacija skirta stebėti arba vykdyti teisinę priežiūrą, numatytą pirmoje pastraipoje,

— taip gautai informacijai taikomos 1 dalyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos,

— jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal šią dalį informaciją galinčių gauti institucijų, asmenų ir įstaigų pavadinimus, vardus ir pavardes.“

3. 21 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) įžanginė frazė pakeičiama taip:

„1. Buveinės valstybė narė gali neleisti draudimo įmonėms padengti savo techninius atidėjinius ir nuostolių svyravimo išlyginimo rezervą jokiu kitu turtu, išskyrus šių grupių turtą:“;

b) B punkto f papunktis pakeičiamas taip:

„f) perdraudikų skolos, įskaitant perdraudikų dalis techniniuose atidėjimuose ir 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/68/EB dėl perdraudimo (*) 46 straipsnyje numatytų specialiosios paskirties įmonių skolos.

(*) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.“

c) C dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Turto arba pirmoje pastraipoje nurodyto turto grupės įtraukimas nereiškia, kad visos turto grupės savaime naudojamos tiems techniniams atidėjiniams padengti. Buveinės valstybė narė nustato išsamesnes priimtino turto naudojimo sąlygų taisykles.“

4. 22 straipsnio 1 dalies įžanginė frazė pakeičiama taip:

„1. Techninius atidėjinius ir nuostolių svyravimo išlyginimo rezervą dengiančio turto atžvilgiu buveinės valstybė narė reikalauja, kad kiekviena draudimo įmonė investuotų ne daugiau kaip:“

59 straipsnis

Direktyvos 98/78/EB pakeitimai

Direktyva 98/78/EB iš dalies keičiama taip:

1. Pavadinimas pakeičiamas taip:

„1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/78/EB dėl draudimo ir perdraudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo ar perdraudimo grupėje.“

▼B

2. 1 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) punktai c, i, j ir k pakeičiami taip:

„c) „perdraudimo įmonė“ – tai įmonė, gavusi oficialų leidimą pagal 2005 m. lapkričio 16 d., Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/68/EB dėl perdraudimo (*) 3 straipsnį;

_____

(*) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.“

„i) „draudimo kontroliuojančioji bendrovė“ – tai patronuojanti įmonė, kurios pagrindinė veikla – įsigyti ir turėti dalyvavimo teises dukterinėse įmonėse, kai šios dukterinės įmonės yra išimtinai arba daugiausia draudimo įmonės, perdraudimo įmonės arba kurios yra Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo ar perdraudimo įmonės, o tarp šių dukterinių įmonių bent viena yra draudimo įmonė arba perdraudimo įmonė ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanti holdingo bendrovė pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (*);

j) „mišrią veiklą vykdanti draudimo kontroliuojančioji bendrovė“ – tai patronuojanti įmonė, išskyrus draudimo įmonę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonę ir draudimo kontroliuojančiąją bendrovę ar mišrią veiklą vykdanti holdingo bendrovė pagal Direktyvą 2002/87/EB, tarp kurios dukterinių įmonių bent viena yra draudimo įmonė arba perdraudimo įmonė;

k) „kompetentingos institucijos“ – tai nacionalinės valdžios institucijos, pagal įstatymus ar kitus teisės aktus įgaliotos prižiūrėti draudimo įmones ar perdraudimo įmones.

_____

(*) OL L 35, 2003 2 11, p. 1. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).“

b) straipsnis papildomas tokiu punktu:

„l) „Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonė“ – tai įmonė, kuri turėtų kreiptis leidimo pagal Direktyvos 2005/68/EB 3 straipsnį, jeigu jos pagrindinė buveinė yra Bendrijoje;“.

3. 2, 3 ir 4 straipsniai pakeičiami taip:

„2 straipsnis

Papildomos draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių priežiūros taikymo atvejai

1. Be Direktyvos 73/239/EEB, 2002 m. lapkričio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/83/EB dėl gyvybės draudimo (*) ir Direktyvos 2005/68/EB nuostatų, kurios nustato draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių priežiūros taisykles, valstybės

▼B

narės taiko papildomą bet kurios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri yra dalyvaujančioji įmonė bent vienoje draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėje, priežiūrą šios direktyvos 5, 6, 8 ir 9 straipsniuose nustatyta tvarka.

2. Kiekvienai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kurios patronuojanti įmonė yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonė, taikoma papildoma priežiūra, nustatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 6, 8 ir 10 straipsniuose.

3. Kiekvienai draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kurios pagrindinė patronuojanti įmonė yra mišrią veiklą atliekanti kontroliuojančioji bendrovė, taikoma papildoma priežiūra, nustatyta 5 straipsnio 2 dalyje, 6 ir 8 straipsniuose.

3 straipsnis

Papildomos priežiūros taikymo sritis

1. Papildoma priežiūra pagal 2 straipsnį jokiu būdu nereiškia, kad kompetentingos institucijos privalo atlikti kiekvienos atskiros Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės, Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą atliekančios kontroliuojančiosios bendrovės ar perdraudimo įmonės prižiūrėtojo vaidmenį.

2. Papildoma priežiūra taikoma šioms įmonėms, nurodytoms 5, 6, 8, 9 ir 10 straipsniuose:

— su draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusioms įmonėms,

— draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančiosioms įmonėms,

— su draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės dalyvaujančiąja įmone susijusioms įmonėms.

3. Valstybės narės, vykdydamos 2 straipsnyje numatytą papildomą priežiūrą ir nepažeisdamos I priedo 2.5 punkto ir II priedo 4 punkto nuostatų, gali nuspręsti tos priežiūros netaikyti įmonei, kurios registruota buveinė yra Bendrijai nepriklausančioje šalyje, jei būtinos informacijos perdavimui iškyla teisinės kliūtys.

Be to, kiekvienu atskiru toliau nurodytu atveju kompetentingos institucijos, atsakingos už papildomą priežiūrą, gali toliau išvardytais atvejais ir nagrinėjant kiekvieną atskirą atvejį nuspręsti netaikyti įmonei 2 straipsnyje minimos papildomos priežiūros:

— jei įmonės, kuriai turėtų būti taikoma papildoma priežiūra, reikšmė, palyginti su draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių papildomos priežiūros tikslais, yra nežymi,

— jei įmonės finansinės būklės įtraukimas būtų netinkamas arba klaidinantis draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių papildomos priežiūros tikslų požiūriu.

4 straipsnis

Papildomą priežiūrą atliekančios kompetentingos institucijos

1. Papildomą priežiūrą atlieka valstybės narės, kurioje draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra gavusi oficialų leidimą pagal

▼B

Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnį arba Direktyvos 2002/83/EB 4 straipsnį, arba Direktyvos 2005/68/EB 3 straipsnį, kompetentingos institucijos.

2. Kai draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, turinčių leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, patronuojanti įmonė yra ta pati draudimo kontroliuojančioji bendrovė, Bendrijai nepriklausanti draudimo įmonė, Bendrijai nepriklausanti perdraudimo įmonė ar mišrią veiklą atliekanti kontroliuojančioji bendrovė, atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susitarti, kuri iš jų bus atsakinga už papildomą priežiūrą.

3. Kai valstybė narė turi ne vieną, o kelias kompetentingas institucijas draudimo ir perdraudimo įmonių riziką ribojančiai priežiūrai, tokia valstybė narė imasi būtinų priemonių veiklai tarp tų institucijų koordinuoti.

_____

(*) OL L 345, 2002 12 19, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.“

4. 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės nurodo, kad kompetentingos institucijos reikalautų, jog kiekvienoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, kuriai taikoma papildoma priežiūra, būtų atitinkami vidaus kontrolės mechanizmai, kurie teiktų visus duomenis ir informaciją, susijusią su tokia papildoma priežiūra.“

5. 6, 7 ir 8 straipsniai pakeičiami taip:

„6 straipsnis

Galimybė gauti informaciją

1. Valstybės narės numato, kad jų kompetentingoms institucijoms, atsakingoms už papildomos priežiūros vykdymą, būtų prieinama visa informacija, susijusi su kokios nors draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra. Kompetentingos institucijos būtinos informacijos gali kreiptis tiesiai į atitinkamas 3 straipsnio 2 dalyje nurodytas įmones tik tuo atveju, jei tokios informacijos nesuteikė draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, nors jos buvo prašyta.

2. Valstybės narės numato, kad savo teritorijoje pačios kompetentingos institucijos ar per savo tuo tikslu paskirtus tarpininkus gali atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos patikrinimą vietoje:

— draudimo įmonėje, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra,

— perdraudimo įmonėje, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra,

— tokios draudimo įmonės dukterinėse įmonėse,

— tokios perdraudimo įmonės dukterinėse įmonėse,

— tokios draudimo įmonės patronuojančioje įmonėje,

— tokios perdraudimo įmonės patronuojančioje įmonėje,

▼B

— tokios draudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse,

— tokios perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinėse įmonėse.

3. Kai taikant šį straipsnį vienos valstybės narės kompetentingos institucijos tam tikrais konkrečiais atvejais nori patikrinti svarbią informaciją apie įmonę, esančią kitoje valstybėje narėje, kuri yra draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuriai turi būti taikoma papildoma priežiūra, susijusi draudimo įmonė, susijusi perdraudimo įmonė, dukterinė įmonė, patronuojanti įmonė ar patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, jos turi prašyti, kad tokį patikrinimą atliktų tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos. Tokį prašymą gavusios kompetentingos institucijos, neperžengdamos savo jurisdikcijos ribų, turi patikrinimą atlikti pačios, leisti jį atlikti prašančioms kompetentingoms institucijoms arba leisti jį atlikti auditoriui ar ekspertui.

Prašymą pateikusi kompetentinga institucija, jei ji to pageidauja, gali dalyvauti patikrinime, kurį atlieka ne ji pati.

7 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Kai skirtingose valstybėse narėse įkurtos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės yra tiesiogiai ar netiesiogiai susijusios arba turi bendrą dalyvaujančią įmonę, kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos viena kitos prašymu perduoda visą būtiną informaciją, kuri leistų ar palengvintų atlikti priežiūrą pagal šią direktyvą, ir savo iniciatyva perduoda visą jų manymu svarbią informaciją kitoms kompetentingoms institucijoms.

2. Kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir (arba) kredito įstaiga, apibrėžta 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (*), arba investicinė įmonė, apibrėžta 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyvoje 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (**), ar jos abi yra tiesiogiai arba netiesiogiai susijusios arba turi bendrą dalyvaujančią įmonę, kompetentingos institucijos ir institucijos, valstybės įpareigotos prižiūrėti tas kitas įmones, glaudžiai bendradarbiauja. Nepažeisdamos savo atitinkamų pareigų, tos institucijos viena kitai teikia informaciją, galinčią supaprastinti jų užduotį, ypač informaciją, kurią numato ši direktyva.

3. Pagal šią direktyvą gautai informacijai ir ypač informacijai, kuria kompetentingos institucijos keičiasi, kaip numatyta šioje direktyvoje, taikomi profesinės paslapties, apibrėžtos 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvos 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) (***) 16 straipsnyje ir Direktyvos 2002/83/EB 16 straipsnyje bei Direktyvos 2005/68/EB 24–30 straipsniuose, reikalavimai.

▼B

8 straipsnis

Sandoriai grupės viduje

1. Valstybės narės numato, kad kompetentingos institucijos taikytų bendrąją priežiūrą sandoriams tarp:

a) draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir:

   i) įmonės, susijusios su draudimo įmone ar perdraudimo įmone;

   ii) draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančios įmonės;

   iii) įmonės, susijusios su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančia įmone;

b) draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir fizinio asmens, turinčio dalyvavimo teises:

   i) draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje arba bet kurioje su ja susijusioje įmonėje;

   ii) įmonėje, dalyvaujančioje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje;

   iii) įmonėje, susijusioje su draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje dalyvaujančia įmone.

Tai sandoriai ypač dėl:

— paskolų,

— garantijų ir nebalansinių sandorių,

— elementų, taikytinų mokumo atsargai,

— investicijų,

— perdraudimo ir retrocesijos operacijų,

— susitarimų pasidalyti sąnaudas.

2. Valstybės narės reikalauja, kad draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas atskaitomybės ir apskaitos procedūras, kad galėtų tinkamai nustatyti, įvertinti, stebėti ir kontroliuoti šio straipsnio 1 dalyje nustatytas operacijas. Valstybės narės taip pat reikalauja, kad draudimo įmonės ir perdraudimo įmonės bent kartą per metus kompetentingoms institucijoms pateiktų svarbių operacijų ataskaitą. Kompetentingos institucijos peržiūri minėtus procesus ir mechanizmus.

Jei remiantis šia informacija pasirodo, kad draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės mokumui gresia ar gali grėsti pavojus, kompetentinga institucija imasi atitinkamų priemonių šios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės lygiu.

(*) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

(**) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/87/EB.

(***) OL L 228, 1992 8 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.“

6. 9 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

▼B

„3. Jei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas apskaičiavimas parodo, kad koreguotas mokumas yra neigiamas, kompetentingos institucijos imasi atitinkamų priemonių konkrečios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės lygiu.“

7. 10 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antraštė pakeičiama taip:

„Draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ir Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. 2 straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju į apskaičiavimą įtraukiamos visos su draudimo kontroliuojančiąja bendrove, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmone ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmone susijusios įmonės, kaip numatyta II priede.

3. Jei, remdamosi tokiu apskaičiavimu, kompetentingos institucijos padaro išvadą, kad draudimo kontroliuojančiosios bendrovės dukterinės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės mokumui gresia ar gali grėsti pavojus, jos imasi atitinkamų priemonių tokios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės lygiu.“

8. 10a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) perdraudimo įmonėms, kuriose dalyvavimo teisių yra įsigijusios 2 straipsnyje nurodytos įmonės, turinčios pagrindinę buveinę trečiojoje šalyje, ir

c) Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės arba Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės, kuriose dalyvavimo teisių yra įsigijusios 2 straipsnyje nurodytos įmonės, turinčios pagrindinę buveinę Bendrijoje.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais susitarimais ypač siekiama užtikrinti, kad:

a) valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra Bendrijoje ir kurių dukterinės įmones arba įmonės, kuriose jos turi dalyvavimo teisių, veikia ne Bendrijoje, papildomai priežiūrai, ir

b) trečiųjų šalių kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių, kurių pagrindinė buveinė yra jų teritorijose ir kurių dukterinės įmonės arba įmonės, kuriose jos turi dalyvavimo teisių, veikia vienoje ar keliose valstybėse narėse, papildomai priežiūrai.“

9. Direktyvos 98/78/EB I ir II priedai pakeičiami šios direktyvos II priedo tekstu.

▼B

60 straipsnis

Direktyvos 2002/83/EB pakeitimai

Direktyva 2002/83/EB iš dalies keičiama taip:

1. 1 straipsnio 1 dalis papildoma tokiu punktu:

„s) „perdraudimo įmonė“ – perdraudimo įmonė, apibrėžta 2005 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/68/EB dėl perdraudimo (*) 2 straipsnio c punkte.“

(*) OL L 323, 2005 12 9, p. 1.

2. Įterpiamas toks straipsnis:

„9a straipsnis

Išankstinės konsultacijos su kitos valstybės narės kompetentingomis institucijomis

1. Su kitos susijusios valstybės narės kompetentingomis institucijomis konsultuojamasi prieš išduodant leidimą gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo ar perdraudimo įmonės dukterinė įmonė arba

b) kuri yra kitoje valstybėje narėje leidimą gavusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja kitoje valstybėje narėje leidimą gavusią draudimo ar perdraudimo įmonę.

2. Su atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už kredito įstaigų arba investicinių įmonių priežiūrą, konsultuojamasi prieš išduodant leidimą gyvybės draudimo įmonei:

a) kuri yra Bendrijoje leidimą įsigijusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės dukterinė įmonė arba

b) kuri yra Bendrijoje leidimą gavusios kredito įstaigos arba investicinės įmonės patronuojančios įmonės dukterinė įmonė, arba

c) kurią kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo taip pat kontroliuoja Bendrijoje leidimą gavusią kredito įstaigą arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos, vertindamos akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių direktorių patirtį bei reputaciją, pirmiausia konsultuojasi tarpusavyje. Jos viena su kita keičiasi informacija apie akcininkų tinkamumą ir direktorių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi kitoms kompetentingoms institucijoms išduodant leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.“

▼B

3. 10 straipsnio 2 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Draudimo įmonės buveinės valstybė narė neatmeta perdraudimo sutarties, kurią sudarė ši draudimo įmonė ir pagal Direktyvą 2005/68/EB leidimą gavusi perdraudimo įmonė arba pagal Direktyvą 73/239/EEB arba šią direktyvą leidimą gavusi draudimo įmonė, remdamasi priežastimis, tiesiogiai susijusiomis su perdraudimo įmonės ar draudimo įmonės finansinės padėties patikimumu.“

4. Į 15 straipsnį įterpiama tokia dalis:

„1a. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje numatytus akcijų paketus įsigyja draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, kredito įstaiga ar investicinė įmonė, gavusi leidimą kitoje valstybėje narėje, arba patronuojanti tokios įmonės įmonė, arba tokią įmonę kontroliuojantis fizinis ar juridinis asmuo, ir jeigu po šio įsigijimo, įmonė, kurioje įsigyjančioji įmonė ketina valdyti akcijų paketą, taptų įsigyjančios įmonės dukterine arba kontroliuojama įmone, prieš įvertinant įsigijimą turi būti atliktos 9a straipsnyje numatytos konsultacijos.“

5. 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 4, 5 ir 6 dalys pakeičiamos taip:

„4. Kompetentingos institucijos, gaunančios konfidencialią informaciją pagal 1 ar 2 dalį, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas:

— tikrinti, ar laikomasi sąlygų, reguliuojančių draudimo veiklos pradėjimą, ir palengvinti tokios veiklos stebėjimą, ypač techninių atidėjinių, mokumo atsargų, administracinių ir apskaitos procedūrų bei vidaus kontrolės mechanizmų stebėjimą, arba

— taikyti sankcijas, arba

— administraciniuose skunduose dėl kompetentingos institucijos sprendimų, arba

— kai iškeliama byla pagal 67 straipsnį arba pagal specialias šios direktyvos ir kitų direktyvų, priimtų draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių srityje, nuostatas.

5. 1 ir 4 dalys netrukdo keitimosi informacija valstybėje narėje, kurioje yra dvi ar daugiau kompetentingų institucijų toje pačioje valstybėje narėje, arba tarp valstybių narių, tarp kompetentingų institucijų ir:

— institucijų, atsakingų už kredito įstaigų ir kitų finansų organizacijų oficialią priežiūrą, bei institucijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą,

— įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones, perdraudimo įmones, ir jų bankroto bei kitose panašiose procedūrose, ir

— asmenų, atsakingų už įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus,

▼B

vykdant priežiūros funkcijas; ir netrukdo pateikti įstaigoms, administruojančioms priverstinio likvidavimo procedūras, arba garantiniams fondams informacijos, reikalingos šių įstaigų funkcijoms vykdyti. Informacijai, kurią gauna tos institucijos, įstaigos ir asmenys, taikomas 1 dalyje numatytas profesinės paslapties įpareigojimas.

6. Nepaisant to, kas pasakyta 1–4 dalyse, valstybės narės gali leisti keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų ir:

— institucijų, atsakingų už įstaigų, dalyvaujančių likviduojant draudimo įmones, perdraudimo įmones, ir jų bankroto bei kitose panašiose procesuose, priežiūrą, arba

— institucijų, atsakingų už asmenų, kuriems patikėta atlikti įstatymų numatytus draudimo įmonių, perdraudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų auditus, priežiūrą, arba

— draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių nepriklausomų aktuarijų, vykdančių teisinę tų įmonių priežiūrą, ir įstaigų, atsakingų už tokių aktuarijų priežiūrą.

Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti pirmoje pastraipoje nurodyta galimybe, reikalauja, kad būtų vykdomos bent tokios sąlygos:

— ši informacija turi būti naudojama tik pirmoje pastraipoje nurodytai priežiūrai arba teisinei priežiūrai vykdyti,

— taip gautai informacijai taikomos 1 dalyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos,

— jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, tos informacijos negalima atskleisti be aiškaus ją suteikusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei tinkama, tokia informacija gali būti atskleidžiama tik tiems tikslams, kuriems tos institucijos davė sutikimą.

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms institucijų, asmenų ir įstaigų, turinčių teisę pagal šią dalį gauti informacijos, pavadinimus ar vardus bei pavardes.“;

b) 8 dalis keičiama taip:

„8. 1–7 dalys netrukdo kompetentingai institucijai perduoti:

— centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms,

— jeigu tinkama, kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimų sistemų priežiūrą,

informaciją, reikalingą jų užduotims atlikti, bei netrukdo tokioms institucijoms ar įstaigoms perduoti kompetentingoms institucijoms informaciją, kurios pastarosioms gali prireikti 4 dalyje įvardintiems tikslams. Taip gautai informacijai taikomos šiame straipsnyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos.“

▼B

6. 20 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Techninių atidėjinių formavimui valstybės narės nepalieka arba nenustato bendrojo atidėjimo sistemos, pagal kurią perdraudikas, gavęs leidimą pagal Direktyvą 2005/68/EB, turi užstatyti turtą neuždirbtoms įmokoms ir numatomų mokėjimų atidėjiniams padengti, jei perdraudikas yra perdraudimo įmonė ar draudimo įmonė, gavusi leidimą pagal Direktyvą 73/239/EEB arba šią direktyvą.

Jeigu buveinės valstybė narė leidžia perdraudikui, kuris nėra pagal Direktyvą 2005/68/EB leidimą gavusi perdraudimo įmonė, nei pagal Direktyvą 73/239/EEB ar šią direktyvą leidimą gavusi draudimo įmonė, pateiktus reikalavimus išmokėti draudimo išmoką panaudoti tam, kad būtų padengti bet kokie techniniai atidėjiniai, ji nustato tokių reikalavimų priėmimo sąlygas.“

7. 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies B punkto f papunktis pakeičiamas taip:

„f) perdraudikų skolos, įskaitant perdraudikų dalis techniniuose atidėjiniuose ir Direktyvos 2005/68/EB 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių skolos;“

b) 3 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„3. Turto arba 1 dalyje nurodyto turto grupės įtraukimas nereiškia, kad visos turto grupės savaime naudojamos techniniams atidėjiniams padengti. Buveinės valstybė narė nustato išsamesnes taisykles, apibrėžiančias priimtino turto naudojimo sąlygas.“

8. 27 straipsnio 2 dalis papildoma šiomis pastraipomis:

„Iš turimos mokumo atsargos sumos taip pat atimami šie elementai:

a) dalyvavimo teisės, draudimo įmonei priklausančios:

— draudimo įmonėse nurodytose šios direktyvos 4 straipsnyje, Direktyvos 73/239/EEB 6 straipsnyje arba 1998 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/78/EB dėl draudimo įmonių papildomos priežiūros draudimo grupėje (*) 1 straipsnio b punkte,

— perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 2005/68/EB 3 straipsnyje arba ne valstybės narės perdraudimo įmonėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio l punkte,

— draudimo holdingo bendrovėse, nurodytose Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio i punkte,

— kredito įstaigose ir finansų įstaigose, nurodytose 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (**) 1 straipsnio 1 ir 5 dalyse,

— investicinėse įmonėse ir finansų įstaigose, nurodytose 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyvos 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (***) 1 straipsnio 2 dalyje ir 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvos 93/6/EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (****) 2 straipsnio 4 dalyje ir 2 straipsnio 7 dalyje;

▼B

b) kiekvienas draudimo įmonei priklausantis toliau nurodytas elementas, susijęs su šio straipsnio a punkte apibūdintomis įmonėmis, kuriose ji turi dalyvavimo teisių:

— 3 dalyje nurodytos priemonės,

— Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės,

— subordinuoti reikalavimai ir instrumentai pagal Direktyvos 2000/12/EB 35 straipsnį ir 36 straipsnio 3 dalį.

Jeigu kitoje kredito įstaigoje, investicinėje įmonėje, finansų įstaigoje, draudimo arba perdraudimo įmonėje ar draudimo kontroliuojančioje bendrovėje nuosavybės teisių dalis įsigyjama tik laikinai, finansinės paramos operacijos, skirtos tokiai įmonei reorganizuoti ir išgelbėti, tikslais, kompetentinga institucija gali atsisakyti taikyti nuostatas dėl šio straipsnio trečios pastraipos a ir b punktuose minimo atėmimo.

Kaip alternatyvą trečios pastraipos a ir b punktuose nurodytų elementų, kuriuos draudimo įmonė turi kredito įstaigose, investicinėse įmonėse ir finansinėse įmonėse atėmimui, valstybės narės savo perdraudimo įmonėms gali leisti *mutatis mutandis* taikyti 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros (*****) I priede išvardytus 1, 2 ir 3 metodus. 1 metodas (Apskaitos konsolidavimas) taikomas tik tuo atveju, jeigu kompetentinga institucija patenkina įmonių, kurioms turėtų būti taikomas konsolidavimas, integruoto valdymo ir vidaus kontrolės lygis. Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

Valstybės narės gali nustatyti, kad, skaičiuodamos šioje direktyvoje nustatytą mokumo atsargą, draudimo įmonės, kurioms taikoma Direktyvoje 98/78/EB arba Direktyvoje 2002/87/EB nustatyta papildoma priežiūra, gali neišskaityti šio straipsnio trečios pastraipos a ir b punktuose nurodytų elementų, turimų kredito įstaigose, investicinėse įmonėse, finansų įstaigose, draudimo arba perdraudimo įmonėse ar holdingo draudimo bendrovėse, įtrauktose į papildomos priežiūros taikymo sritį.

Dalyvavimo teisės, kurias reikia išskaityti pagal šią straipsnio dalį, yra apibrėžtos Direktyvos 98/78/EB 1 straipsnio f punkte.

(*) OL L 330, 1998 12 5, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB (OL L 79, 2005 3 24, p. 9).

(**) OL L 126, 2000 5 26, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

(***) OL L 141, 1993 6 11, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2002/87/EB (OL L 35, 2003 2 11, p. 1).

(****) OL L 141, 1993 6 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.

(*****) OL L 35, 2003 2 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/1/EB.“

▼B

9. 28 straipsnio 2 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punktas pakeičiamas taip

„a) pirmasis rezultatas:

4 % matematinių atidėjimų, susijusių su tiesiogine draudimo veikla ir prisiimtu perdraudimu, neatėmus perduoto perdraudimo, dalis dauginama iš paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp visų matematinių atidėjimų, atėmus perduotą perdraudimą, ir bendros matematinių atidėjimų sumos. Šis santykis jokiu būdu negali būti mažesnis kaip 85 %. Draudimo įmonės prašymu, pateiktu kartu su patvirtinančiais įrodymais buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, ir pastarajai sutikus, iš Direktyvos 2005/68/EB 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos taip pat gali būti atimamos kaip perdraudimas.“;

b) b punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„b) antrasis rezultatas:

draudimo polisams, kurių rizikos kapitalas nėra neigiamas dydis, 0,3 % įmonės garantuoto rizikos kapitalo dalis dauginama iš paskutiniųjų finansinių metų santykio tarp viso rizikos kapitalo, įtraukto į įmonės įsipareigojimus po perduoto perdraudimo ir retrocesijų, ir viso rizikos kapitalo, neatėmus perdraudimo, santykio. Šis santykis jokiu būdu negali būti mažesnis kaip 50 %. Draudimo įmonės prašymu, pateiktu kartu su patvirtinančiais įrodymais buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai, ir pastarajai sutikus, iš Direktyvos 2005/68/EB 46 straipsnyje minimų specialiosios paskirties įmonių atgautinos sumos taip pat gali būti atimamos kaip perdraudimas.“

10. Įterpiamas toks straipsnis:

„28a straipsnis

Perdraudimo veikla užsiimančių draudimo įmonių mokumo atsarga

1. Kiekviena valstybė narė draudimo įmonėms, kurių pagrindinės buveinės yra jos teritorijoje, dėl šių įmonių prisiimamų perdraudimo įsipareigojimų taiko Direktyvos 2005/68/EB 35–39 straipsnių nuostatas, jei tenkinama viena iš šių sąlygų:

a) surinktų perdraudimo įmokų suma 10 % viršija jų visą draudimo įmokų sumą;

b) surinktų perdraudimo įmokų suma viršija 50 000 000 EUR;

c) techninių atidėjinių dėl jų prisiimtų perdraudimo įsipareigojimų suma 10 % viršija jų visą techninių atidėjinių sumą.

▼B

2. Kiekviena valstybė narė šio straipsnio 1 dalyje minėtoms draudimo įmonėms, kurių pagrindinė buveinė yra jos teritorijoje, dėl jų prisiimamų perdraudimo įsipareigojimų gali nuspręsti taikyti Direktyvos 2005/68/EB 34 straipsnio nuostatas, jei tenkinama viena iš 1 dalyje išdėstytų sąlygų.

Tuo atveju atitinkama valstybė narė reikalauja, kad visas turtas, kuriuo draudimo įmonė dengia techninius atidėjinius atitinkančius jos prisiimtus perdraudimo įsipareigojimus, būtų skiriamas, valdomas ir tvarkomas atskirai nuo draudimo įmonės tiesioginės draudimo veiklos, nepaliekant jokios jo perkėlimo galimybės. Tokiu atveju ir tiek, kiek tai yra susiję su šių draudimo įmonių prisiimamais perdraudimo įsipareigojimais, šioms draudimo įmonėms nėra taikomi 22–26 straipsniai.

Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos kompetentingos institucijos atliktų antroje pastraipoje nustatytą turto atskyrimo patikrinimą.“

▼C1

11. 38 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

▼B

„4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikti įgaliojimai sumažinti 28 straipsnyje nustatytą perdraudimu pagrįstą mokumo atsargos sumažinimą, jeigu:

a) nuo praėjusių finansinių metų perdraudimo sutarčių pobūdis ir kokybė gerokai pasikeitė;

b) perdraudimo sutarčių pagrindų rizika neperkeliama arba perkeliama ribotai.“

X ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

61 straipsnis

Esamų perdraudimo įmonių įgyjamos teisės

1. Perdraudimo įmonės, patenkančios į šios direktyvos taikymo sritį, kurios buvo įgaliotos arba kurioms buvo suteikta teisė vykdyti perdraudimo veiklą vadovaujantis valstybės narės, kurios teritorijoje yra jų pagrindinė buveinė, įstatymų nuostatomis anksčiau negu 2005 m. gruodžio 10 d., yra laikomos turinčiomis leidimą pagal 3 straipsnį.

Tačiau nuo 2007 m. gruodžio 10 d. šios direktyvos nuostatos, susijusios su perdraudimo veiklos vykdymu, ir 6 straipsnio a, c ir d dalyse, 7, 8 ir 12 straipsniuose ir 32–41 straipsniuose išdėstyti reikalavimai šioms bendrovėms tampa privalomi.

2. 1 dalyje minimoms perdraudimo įmonėms, kurios 2005 m. gruodžio 10 d. neatitinka 6 straipsnio a dalies, 7, 8 ir 32–40 straipsnių, valstybės narės gali nustatyti laikotarpį iki 2008 m. gruodžio 10 d. šiuose straipsniuose išdėstytiems reikalavimams įvykdyti.

▼B

62 straipsnis

Nutraukiančios veiklą perdraudimo įmonės

1. Perdraudimo įmonėms, kurios iki 2007 m. gruodžio 10 d. nutraukė naujų perdraudimo sutarčių sudarymą ir išimtinai administruoja turimą portfelį, siekdamos nutraukti savo veiklą, ši direktyva nėra taikoma.

2. Kiekviena valstybė narė sudaro tokių perdraudimo įmonių sąrašą ir jį pateikia kitoms valstybėms narėms.

63 straipsnis

57 straipsnio 3 dalies ir 60 straipsnio 6 dalies pereinamasis laikotarpis

Valstybė narė gali nukelti šios direktyvos 57 straipsnio 3 dalies, iš dalies keičiančios Direktyvos 73/239/EEB 15 straipsnio 3 dalį, ir šios direktyvos 60 straipsnio 6 dalies nuostatų taikymą iki 2008 m. gruodžio 10 d.

64 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinės teisės aktus

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie įsigalioję iki 2007 m. gruodžio 10 d., įgyvendina šią direktyvą. Valstybės narės nedelsdamos pateikia Komisijai šių priemonių tekstus.

Valstybėms narėms patvirtinus minėtas priemones, jose daroma nuoroda į šią direktyvą arba tokia nuoroda pateikiama jas paskelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės perduoda Komisijai pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų, priimtų šia direktyva reglamentuojamoje srityje, tekstus.

65 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

66 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skiriama valstybėms narėms.

▼B

I PRIEDAS

Perdraudimo įmonės rūšys:

— Belgijos Karalystėje: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;

— Čekijos Respublikoje: „akciová společnost“;

— Danijos Karalystėje: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;

— Vokietijos Federacinėje Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;

— Estijos Respublikoje: „aktsiaselts“;

— Graikijos Respublikoje: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;

— Ispanijos Karalystėje: „sociedad anónima“;

— Prancūzijos Respublikoje: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“ ir „mutuelles régies par le code de la mutualité“;

▼M3

— Kroatijos Respublikoje: „dioničko društvo“;

▼B

— Airijos Respublikoje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;

— Italijos Respublikoje: „società per azioni“;

— Kipro Respublikoje: „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές“ ή „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση“;

— Latvijos Respublikoje: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;

— Lietuvos Respublikoje: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;

— Liuksemburgo Didžiojoje Hercogystėje: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;

— Vengrijos Respublikoje: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;

— Maltos Respublikoje: „limited liability company/kumpannija tà responsabbiltà limitata“;

— Nyderlandų Karalystėje: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

— Austrijos Respublikoje: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;

— Lenkijos Respublikoje: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

— Portugalijos Respublikoje: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;

— Slovėnijos Respublikoje: „delniška družba“;

— Slovakijos Respublikoje: „akciová spoločnost“;

▼B

— Suomijos Respublikoje: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiöförsäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;

— Švedijos Karalystėje: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;

— Jungtinėje Karalystėje: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“.

▼B

II PRIEDAS

Direktyvos 98/78/EB priedai I ir II pakeičiami taip:

„I PRIEDAS

DRAUDIMO ĮMONIŲ IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ KOREGUOTO MOKUMO APSKAIČIAVIMAS

1. APSKAIČIAVIMO METODO PASIRINKIMAS IR BENDRIEJI PRINCIPAI

A. Valstybės narės nustato, kad 2 straipsnio 1 dalyje minimas draudimo įmonių ir perdraudimo įmonių koreguotas mokumas apskaičiuojamas vienu iš 3 punkte aprašytų metodų. Tačiau valstybės narės gali nustatyti, kad kompetentingos institucijos leistų ar įsakytų taikyti ne valstybės narės pasirinktą metodą, o kitą metodą, aprašytą 3 punkte.

B. **Proporcingumas**

Apskaičiuojant draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, atsižvelgiama į proporcinę dalį, kurią dalyvaujančioji įmonė turi susijusiose įmonėse.

„Proporcinė dalis“ – tai arba dalyvaujančiosios įmonės tiesiogiai ar netiesiogiai turimo pasirašytojo kapitalo dalis, kai taikomas 1 arba 2 metodas, aprašytas 3 punkte, arba procentai, taikomi nustatant konsoliduotas ataskaitas, kai taikomas 3 metodas, aprašytas 3 punkte.

Tačiau nepaisant to, kuris metodas būtų taikomas, kai susijusi įmonė yra dukterinė ir turi mokumo deficitą, būtina atsižvelgti į visą dukterinės įmonės mokumo deficitą.

Tačiau jei, kompetentingų institucijų manymu, patronuojanti įmonė, kuriai priklauso kapitalo dalis, griežtai ir nedviprasmiškai atsako tik ta kapitalo dalimi, kompetentingos institucijos gali leisti atsižvelgti į dukterinės įmonės mokumo deficitą proporcingumo pagrindu.

Jei kai kurių įmonių draudimo ar perdraudimo grupėje esančių įmonių nesieja kapitalo ryšiai, kompetentingos institucijos nustato, į kokią proporcinę dalį bus atsižvelgiama.

C. **Mokumo atsargos elementų dvigubo užskaitymo panaikinimas**

C.1. *Bendrieji mokumo atsargos elementų traktavimo principai*

Nepaisant to, kuris metodas būtų taikomas draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotam mokumui apskaičiuoti, būtina vengti, kad du kartus nebūtų užskaitomi įvairių draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargai taikytini elementai.

Dėl to apskaičiuojant draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, kai 3 punkte aprašyti metodai to nenumato, būtina panaikinti šias sumas:

— tos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami vienos iš jos susijusių draudimo įmonių ar susijusių perdraudimo įmonių mokumo atsargai taikytini elementai,

▼B

— su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami tos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės mokumo atsargai taikytini elementai,

— su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės bet kokio turto vertę, kuria finansuojami bet kurios kitos su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai taikytini elementai.

C.2. *Tam tikrų elementų traktavimas*

Nepažeidžiant C.1 skirsnio nuostatų:

— su draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios gyvybės draudimo įmonės ar susijusios gyvybės perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, pelno rezervai ir būsimasis pelnas, ir

— su draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas,

apskaičiuojant gali būti užskaitomi tik tiek, kiek yra svarbūs tos susijusios įmonės mokumo atsargos reikalavimams patenkinti. Tačiau bet kuris pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis dalyvaujančiosios įmonės potencialų įsipareigojimą, visiškai neturi būti užskaitomas.

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis potencialų susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės įsipareigojimą, apskaičiuojant taip pat neužskaitomas.

Susijusios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės bet kuris pasirašytas, bet neįmokėtas kapitalas, sudarantis su ta pačia dalyvaujančiąja draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusios kitos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės potencialų įsipareigojimą, į apskaičiavimą neįtraukiamas.

C.3. *Perkeliamumas*

Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad tam tikri elementai, taikytini susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės, išskyrus minėtąsias C.2 skirsnyje, mokumo atsargai, negali būti veiksmingai panaudoti dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, būtinai mokumo atsargai padengti, tuos elementus galima įtraukti į apskaičiavimą tik tuo atveju, jei juos leidžiama panaudoti susijusios įmonės mokumo atsargos reikalavimams patenkinti.

C.4. Elementų, minimų C.2 ir C.3, suma negali būti didesnė už susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargos reikalavimą.

D. **Grupės viduje sukurto kapitalo neužskaitymas**

Apskaičiuojant koreguotą mokumą, neatsižvelgiama į jokius mokumo atsargai taikytinus elementus, kurie susidaro, kai abipusiškai vyksta finansavimas tarp draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės ir:

— susijusios įmonės,

— dalyvaujančiosios įmonės,

▼B

— kitos su bet kuria iš jos dalyvaujančiųjų įmonių susijusios įmonės.

Be to, neatsižvelgiama į jokį elementą, taikytiną su draudimo įmone ar perdraudimo įmone, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, kai tas elementas susidaro iš abipusio finansavimo su bet kuria kita su ta draudimo įmone ar perdraudimo įmone susijusia įmone.

Abipusis finansavimas vyksta ypač tuomet, kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė arba bet kuri su ja susijusi įmonė turi akcijų kitoje įmonėje, kuriai tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso elementas, taikytinas pirmosios įmonės mokumo atsargai, arba duoda jai paskolą.

E. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad koreguotas mokumas būtų apskaičiuojamas tokiu dažnumu, koks yra nurodytas Direktyvose 73/239/EEB, 91/674/EEB, 2002/83/EB ir 2005/68/EB draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargai apskaičiuoti. Turto ir įsipareigojimų vertė nustatoma pagal atitinkamas Direktyvų 73/239/EEB, 91/674/EEB, 2002/83/EB ir 2005/68/EB nuostatas.

2. APSKAIČIAVIMO METODŲ TAIKYMAS

2.1. **Susijusios draudimo įmonės ir susijusios perdraudimo įmonės**

Koreguotas mokumas apskaičiuojamas pagal bendruosius principus ir metodus, nustatytus šiame priede.

Taikant bet kurį metodą, kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė turi daugiau nei vieną susijusią draudimo įmonę ar susijusią perdraudimo įmonę, koreguotas mokumas apskaičiuojamas integruojant kiekvieną iš tokių susijusių draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių.

Esant kelių pakopų dalyvavimui (pavyzdžiui, kai draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra dalyvaujančioji įmonė kitoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje, o ši taip pat yra dalyvaujančioji įmonė draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje), koreguotas mokumas apskaičiuojamas kiekvienos dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, turinčios bent vieną susijusią draudimo įmonę ar bent vieną susijusią perdraudimo įmonę, lygiu.

Valstybės narės gali atsisakyti skaičiuoti draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą:

— jei draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra kitos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, turinčios leidimą toje pačioje valstybėje narėje, susijusi įmonė, ir apskaičiuojant dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės koreguotą mokumą atsižvelgiama ir į tą susijusią įmonę arba

— jei draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, kurios registruota buveinė yra toje pačioje valstybėje narėje kaip ir draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, susijusi įmonė, ir apskaičiuojant atsižvelgiama į draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, ir į susijusią draudimo įmonę ar susijusią perdraudimo įmonę.

▼B

Valstybės narės taip pat gali atsisakyti skaičiuoti draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotą mokumą, jei ji yra kitos draudimo įmonės, perdraudimo įmonės ar draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, turinčios registruotą buveinę kitoje valstybėje narėje, susijusi draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir, jei atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos susitarė pavesti papildomos priežiūros vykdymą tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai.

Kiekvienu atveju toks atsisakymas galimas tik tuomet, kai kompetentingos institucijos įsitikina, jog į apskaičiavimus įtrauktų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargos elementai yra tinkamai paskirstyti tarp tų įmonių.

Valstybės narės gali numatyti, kad tais atvejais, kai susijusi draudimo įmonė ar susijusi perdraudimo įmonė turi registruotą buveinę kitoje valstybėje narėje, o ne tos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kurios koreguotas mokumas yra apskaičiuojamas, valstybėje narėje, apskaičiuojant turi būti atsižvelgiama į susijusios įmonės mokumo padėtį, kaip ją vertina tos kitos valstybės narės kompetentingos institucijos.

2.2. **Tarpininkės draudimo kontroliuojančios bendrovės**

Apskaičiuojant koreguotą mokumą draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri per draudimo kontroliuojančiąją bendrovę turi dalyvavimo teises susijusioje draudimo įmonėje, susijusioje perdraudimo įmonėje, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje arba Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėje, atsižvelgiama į tarpininkės draudimo kontroliuojančiosios bendrovės padėtį. Tik tokio apskaičiavimo metu, kuris atliekamas pagal šiame priede aprašytus bendruosius principus ir metodus, ši draudimo kontroliuojanti bendrovė prilyginama draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei, kuriai taikomas nulinio mokumo reikalavimas ir tos pačios sąlygos, kurios nustatytos mokumo atsargos elementams Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnyje ar Direktyvos 2005/68/EB 36 straipsnyje.

2.3. **Susijusios Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ir susijusios Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės**

Apskaičiuojant koreguotą mokumą draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri yra dalyvaujančioji įmonė Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonėje ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonėje, tik šio apskaičiavimo metu ji prilyginama susijusiai draudimo įmonei ar susijusiai perdraudimo įmonei ir taikomi šiame priede aprašyti bendrieji principai ir metodai.

Tačiau, kai Bendrijai nepriklausanti šalis, kurioje yra tos įmonės registruota buveinė, reikalauja leidimo ir taiko tokius mokumo reikalavimus, kurie prilygsta bent reikalavimams, nustatytiems Direktyvose 73/239/EEB, 2002/83/EB ar 2005/68/EB, atsižvelgdamos į tų reikalavimų draudiminės apsaugos elementus, valstybės narės gali numatyti, kad apskaičiuojant reikia atsižvelgti į tos įmonės mokumo reikalavimus ir elementus tiems reikalavimams vykdyti, kurie nustatyti toje Bendrijai nepriklausančioje šalyje.

2.4. **Susijusios kredito įstaigos, investicinės įmonės ir finansų įstaigos**

Apskaičiuojant koreguotą draudimo įmonės arba perdraudimo įmonės, kuri yra kredito įstaigos, investicinės įmonės ar finansų įstaigos dalyvaujančioji įmonė mokumą, mutatis mutandis taikomos Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnyje ir Direktyvos 2005/68/EB 36 straipsnyje nustatytos

▼B

tokių dalyvavimo teisių atėmimo taisyklės, taip pat ir nuostatos dėl valstybių narių įgaliojimų tam tikromis sąlygomis leisti taikyti alternatyvius metodus bei leisti neatimti tokių dalyvavimo teisių.

2.5. **Būtinos informacijos nebuvimas**

Kai apie susijusią įmonę, turinčią registruotą buveinę valstybėje narėje ar Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kompetentingos institucijos dėl kokios nors priežasties neturi informacijos, būtinos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės koreguotam mokumui apskaičiuoti, iš elementų, taikytinų koreguoto mokumo atsargai, būtina atimti tos įmonės buhalterinę vertę dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje ar perdraudimo įmonėje. Tokiu atveju nerealizuoto pelno, susijusio su tokiu dalyvavimu, negalima užskaityti kaip koreguoto mokumo atsargai taikytino elemento.

3. APSKAIČIAVIMO METODAI

1 metodas: **Atimties ir sudėties metodas**

Dalyvaujančios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas – tai skirtumas tarp:

i) sumos:

a) elementų, taikytinų dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, ir

b) proporcingos dalies, kurią dalyvaujančioji draudimo įmonė ar dalyvaujančioji perdraudimo įmonė turi elementuose, taikytinuose susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai,

ir

ii) sumos:

a) susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės buhalterinės vertės dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje ar dalyvaujančioje perdraudimo įmonėje ir

b) dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų, ir

c) susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų proporcingos dalies.

Kai dalyvavimas susijusioje draudimo įmonėje ar susijusioje perdraudimo įmonėje, visas ar iš dalies, susideda iš netiesioginės nuosavybės, tuomet į ii punkto a papunktį įeina tokios netiesioginės nuosavybės vertė, atsižvelgiant į atitinkamas iš to kylančias turtines teises, o į i punkto b papunktį ir ii punkto c papunktį įeina elementų, taikytinų susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, ir susijusios draudimo įmonės mokumo reikalavimų atitinkamos proporcingos dalys.

2 metodas: **Reikalavimo atimties metodas**

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas – tai skirtumas tarp:

i) elementų, taikytinų dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo atsargai, sumos

ir

ii) sumos:

a) dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų ir

▼B

b) susijusios draudimo įmonės ar susijusios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų proporcingos dalies.

Vertinant mokumo atsargai taikytinus elementus, dalyvavimas pagal šią direktyvą vertinamas nuosavo turto metodu laikantis galimybės, išdėstytos Direktyvos 78/660/EEB 59 straipsnio 2 dalies b punkte.

3 metodas: **Konsolidavimu paremtas apskaitos metodas**

Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas apskaičiuojamas remiantis konsoliduotomis sąskaitomis. Dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės koreguotas mokumas – tai skirtumas tarp mokumo atsargai taikytinų elementų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis, ir:

a) dalyvaujančiosios draudimo įmonės ar dalyvaujančiosios perdraudimo įmonės mokumo reikalavimų ir susijusių draudimo įmonių ar susijusių perdraudimo įmonių mokumo reikalavimų atitinkamų dalių, paremtų procentais, kurie taikomi konsoliduotose sąskaitose, sumos

b) arba mokumo reikalavimų, apskaičiuotų remiantis konsoliduotais duomenimis.

Apskaičiuojant elementus, taikytinus mokumo atsargai, ir mokumo reikalavimus, remiantis konsoliduotais duomenimis, taikomos Direktyvų 73/239/EEB, 91/674/EEB, 2002/83/EB ir 2005/68/EB nuostatos.

▼B

II PRIEDAS

DRAUDIMO ĮMONIŲ IR PERDRAUDIMO ĮMONIŲ, KURIOS YRA DRAUDIMO KONTROLIUOJANČIOSIOS BENDROVĖS, BENDRIJAI NEPRIKLAUSANČIOS ŠALIES DRAUDIMO ĮMONĖS AR BENDRIJAI NEPRIKLAUSANČIOS ŠALIES PERDRAUDIMO ĮMONĖS DUKTERINĖS ĮMONĖS, PAPILDOMA PRIEŽIŪRA

1. Kai yra dvi ar daugiau 2 straipsnio 2 dalyje minėtų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, kurios yra draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės dukterinės įmonės ir yra įsteigtos skirtingose valstybėse narėse, kompetentingos institucijos užtikrina, kad šiame priede aprašytas metodas būtų taikomas nuosekliai.

   Kompetentingos institucijos vykdo papildomą priežiūrą taip dažnai, kaip nustatyta Direktyvose 73/239/EEB, 91/674/EEB, 2002/83/EB ir 2005/68/EB dėl draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių mokumo atsargos apskaičiavimo.

2. Valstybės narės draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei gali netaikyti šiame priede numatyto apskaičiavimo:

   — jei draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė yra kitos draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės susijusi įmonė ir jei į ją atsižvelgiama darant tos kitos įmonės apskaičiavimus, kaip numatyta šiame priede,

   — jei ta draudimo įmonė ar perdraudimo įmone ir viena ar daugiau kitų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, turinčių leidimą toje pačioje valstybėje narėje, turi tą pačią pirminę draudimo kontroliuojančiąją bendrovę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonę, ir į tą draudimo įmonę ar perdraudimo įmonę atsižvelgiama atliekant šiame priede numatytus vienos iš tokių kitų įmonių apskaičiavimus,

   — jei ta draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė ir viena ar daugiau kitų draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių, turinčių leidimą toje pačioje valstybėje narėje, turi tą pačią pirminę draudimo kontroliuojančią ją bendrovę, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonę ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonę ir jei yra sudarytas pagal 4 straipsnio 2 dalį susitarimas, leidžiantis kitos valstybės narės priežiūros institucijai vykdyti papildomą priežiūrą.

   Jeigu yra pakopinis dalyvavimas (pavyzdžiui, draudimo kontroliuojančioji bendrovė arba Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, kuri pati nuosavybės teise priklauso kitai draudimo kontroliuojančiajai bendrovei, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonei ar perdraudimo įmonei), valstybės narės gali taikyti šiame priede pateiktus apskaičiavimus tik pagrindinės draudimo įmonės ar perdraudimo įmonės, kuri yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonė ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonė, lygiu.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad apskaičiavimai, analogiški I priede aprašytiems apskaičiavimams, būtų atliekami draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės lygiu.

   Apskaičiavimo analogiškumas – tai bendrųjų principų ir metodų, aprašytų I priede, taikymas draudimo kontroliuojančiosios bendrovės, Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonės ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonės lygiu.

▼B

Atliekant tik tokius apskaičiavimus, patronuojanti įmonė traktuojama lyg ji būtų draudimo įmonė ar perdraudimo įmonė, kuriai taikoma:

— nulinis mokumo reikalavimas, kai yra draudimo kontroliuojančioji bendrovė,

— mokumo reikalavimas, pagal I priedo 2.3 skirsnio principus nustatomas Bendrijai nepriklausančios šalies draudimo įmonei ar Bendrijai nepriklausančios šalies perdraudimo įmonei,

ir tie patys reikalavimai dėl mokumo atsargai taikytinų elementų, kokie nustatyti Direktyvos 73/239/EEB 16 straipsnyje, Direktyvos 2002/83/EB 27 straipsnyje ir Direktyvos 2005/68/EB 36 straipsnyje.

4. **Reikiamos informacijos nebuvimas**

Kai apie susijusią įmonę, turinčią registruotą buveinę valstybėje narėje ar Bendrijai nepriklausančioje šalyje, kompetentingos institucijos dėl kokios nors priežasties neturi informacijos, būtinos šiame priede numatytiems apskaičiavimams atlikti, iš elementų, taikytinų šiame priede numatytiems apskaičiavimams, būtina atimti tos įmonės buhalterinę vertę dalyvaujančiojoje draudimo įmonėje. Tokiu atveju nerealizuoto pelno, susijusio su tokiu dalyvavimu, negalima užskaityti kaip koreguoto mokumo atsargai taikytino elemento.“